

ตามเอกสารหมายเลข ร.๕ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง เมื่อเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง ภายใน ๖๐ วัน นับถัดจากวันเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๑๐๒ (๙), ๑๐๕ และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบภายในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นภายในระยะเวลาดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาที่อยู่ตามฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร อยู่บ้านเลขที่ ๑๒๑ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล ตามเอกสารท้ายคำร้อง ผู้ถูกกล่าวหาถูกกักกันและควบคุมตัวกรณีเกิดข้อสงสัยว่าเกิดโรคติดต่อ โควิด-๑๙ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๕ ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ เอกสารหมายเลข ค.๑ และ ค.๒ วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีเข้ารับตำแหน่งต่อผู้ร้อง ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๗ ต่อมาวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งรับคำร้องและผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่นับแต่วันดังกล่าว

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล หรือไม่ เห็นว่า ทางไต่สวนได้ความจากผู้ถูกกล่าวหาเบิกความรับแล้วว่า ตนทราบดีว่ามี

หน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินภายในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เพียงแต่อ้างเหตุที่ไม่ได้ยื่นเพราะในช่วงเวลาดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหามีอาการป่วยภาวะกระดูกสันหลังเสื่อมกดทับเส้นประสาทซึ่งผู้ถูกกล่าวหาป่วยเป็นโรคดังกล่าวตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ และกำเริบรุนแรงตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๕ เป็นต้นมา จนไม่สามารถนั่งหรือยืนเป็นเวลานานได้ แต่ก็ไม่ปรากฏหลักฐานการตรวจรักษาหรือใบรับรองแพทย์ในช่วงเวลาดังกล่าวมายืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหามีอาการเจ็บป่วยจนถึงขนาดไม่สามารถทำงานหรือประกอบกิจวัตรได้ตามปกติ กลับได้ความจากผู้ถูกกล่าวหาเองว่าในช่วงปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๖ ผู้ถูกกล่าวหายังมีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ดี สามารถไปทำงานได้ เข้าร่วมประชุม และลงชื่อในเอกสารได้ ทั้งในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหายังสามารถเดินทางไปที่สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดสตูลได้ จึงเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ป่วยจนถึงขนาดที่จะไม่สามารถดำเนินการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในช่วงเวลาดังกล่าวได้ ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าตนไปติดต่อขอยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดสตูลเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ แล้ว แต่เอกสารไม่ครบถ้วน เจ้าหน้าที่จึงปฏิเสธไม่รับเอกสารของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ก็ได้รับความจากนางสาวชญาภา ละอองมณี เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการพิเศษ สำนักงาน ป.ป.ช. ปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล พยานผู้ร้องเบิกความว่า ช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ จึงไม่สามารถให้ผู้ยื่นบัญชีเข้าไปในสำนักงานได้ทุกคน วันดังกล่าวมีผู้มาติดต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล ๒๑ คน เป็นผู้มายื่นบัญชีต่อเจ้าหน้าที่ ๑๓ คน มายื่นเพิ่มเติม ๒ คน และอีก ๖ คน เจ้าหน้าที่แจ้งแล้วว่าการยื่นต้องยื่นอะไรบ้างและเขียนแบบบัญชีอย่างไร โดยทั้ง ๕ คน มายื่นบัญชีภายหลังจากที่เจ้าหน้าที่ชี้แจงให้รับทราบ ส่วนผู้ถูกกล่าวหาไม่มาติดต่อเจ้าหน้าที่อีกเลย และหากกรณีผู้ยื่นบัญชียื่นเอกสารไม่ครบถ้วน ทางสำนักงาน ป.ป.ช. ก็จะรับเอกสารดังกล่าวไว้ก่อน และให้นำเอกสารที่ขาดมายื่นในภายหลัง โดยผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มายื่นบัญชีในวันดังกล่าวเพียงแต่มาติดต่อสอบถามอย่างเดียว

ซึ่งหากมีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน เจ้าหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินจะมีสมุดทะเบียน ๑ เล่ม และมีใบรับบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ในใบรับจะประกอบด้วยเอกสารที่รับว่ามีจำนวนกี่แผ่น กรณีที่ยื่นไม่ครบถ้วนเจ้าหน้าที่จะแจ้งเพิ่มเติมว่าต้องยื่นอะไรบ้าง เห็นว่า นางสาวชญาภาเป็นเจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติราชการไปตามหน้าที่ ไม่รู้จักและไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหาเมื่อก่อน น่าเชื่อว่าพยานเบิกความไปตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น คำเบิกความของพยานจึงมีน้ำหนักน่าเชื่อถือ วันดังกล่าวมีผู้มายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน แสดงให้เห็นว่ามีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้ตามปกติ หากผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ในวันดังกล่าวจริง พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องลงทะเบียนบัญชีในสารบบและออกใบรับให้ผู้ถูกกล่าวหาเป็นหลักฐาน ตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๐ ดังเช่นใบรับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเจ้าหน้าที่ออกให้กับผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งไปยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ตามเอกสาร หมายเลข ร.๑๗ จึงไม่มีเหตุที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะปฏิเสธไม่รับบัญชีของผู้ถูกกล่าวหา เพราะหากเอกสารไม่ครบถ้วน ผู้ถูกกล่าวหาสามารถนำมายื่นเพิ่มเติมในภายหลังได้อยู่แล้ว เชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ จริง ดังที่กล่าวอ้าง ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความว่าหลังจากไปติดต่อที่สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดสตูลในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ แล้ว ผู้ถูกกล่าวหาป่วยเป็นโควิด-๑๙ และอาการของโรคกระดูกสันหลังเสื่อมกดทับเส้นประสาทกำเริบหนักขึ้น จึงไม่ได้ดำเนินการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน อีกนั้น ก็ไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้ถูกกล่าวหามีอาการป่วยร้ายแรงเพียงใด หรือผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงหรือแจ้งเหตุขัดข้องดังกล่าวให้ผู้ร้องทราบ ทั้งตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐต่อ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๕ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ ผู้ยื่นบัญชีสามารถยื่นบัญชีทรัพย์สินได้ด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง ดังต่อไปนี้ (๑) จัดส่งด้วยตนเอง หรือมอบหมายให้บุคคลอื่นจัดส่งแทน (๒) จัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ (๓) ยื่นบัญชีด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งชี้ว่าการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินนั้นสามารถยื่นได้หลายวิธี และไม่จำเป็นที่ผู้ยื่นบัญชีจะต้องไปยื่นด้วยตนเอง ซึ่งก็ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ดำเนินการอย่างใด ๆ อันแสดงถึงความใส่ใจและพยายามขวนขวายที่จะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง กรณีดังกล่าวจึงเป็นความบกพร่องและละเลยไม่ใส่ใจของผู้ถูกกล่าวหาเอง ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่อาจอ้างเหตุดังกล่าวเพื่อปฏิเสธการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องได้ ส่วนที่ต่อมาได้ความตามทางใต้สวนว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล มีหนังสือถึงผู้ถูกกล่าวหา ๒ ฉบับ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕ และวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๕ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและกำหนดระยะเวลาให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ โดยปรากฏหลักฐานตามใบตอบรับระบุชื่อ “สมทรง” เกี่ยวพันกับผู้รับโดยเป็นภรรยา และ “บุปผา” เกี่ยวพันกับผู้รับโดยเป็นพนักงาน อบต. เป็นผู้รับหนังสือแต่ละฉบับตามลำดับ ตามเอกสารหมายเลข ร.๗ และ ร.๘ แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ไม่ดำเนินการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้อง และต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหา และมีหนังสือส่งบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาไปให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยวิธีการทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และปรากฏหลักฐานตามใบตอบรับระบุชื่อ “พัชรินทร์” เกี่ยวพันกับผู้รับโดยเป็นลูก เป็นผู้รับหนังสือทั้งสองครั้ง แต่ผู้ถูกกล่าวหายังคงเพิกเฉย โดยผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า ไม่เคยได้รับหนังสือแจ้งให้ทราบว่ายังไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามเอกสารหมายเลข ร.๗ และ ร.๘ ทั้งสองฉบับ โดยนางสมทรงไม่ได้เป็นผู้ลงลายมือชื่อรับเอกสารดังกล่าว ส่วนนางบุปผาก็ไม่ใช่บุคคลภายในบ้านของผู้ถูกกล่าวหา รวมทั้งหนังสือให้ไปรับทราบข้อกล่าวหา ตามเอกสารหมายเลข

ร.๙ นางสาวพัชรินทร์ก็ไม่ได้เป็นผู้ลงลายมือชื่อรับเอกสารดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยได้รับเอกสารดังกล่าวเช่นกันนั้น เห็นว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ส่งเอกสารทั้งหมดไปยังภูมิสำเนาของผู้ถูกกล่าวหาตามฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ พนักงานไปรษณีย์ส่งเอกสารไปตามหน้าที่ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือรู้จักบุคคลภายในบ้านผู้ถูกกล่าวหา หากบุคคลผู้ลงลายมือชื่อในใบตอบรับมิได้เป็นผู้แจ้งชื่อและสถานะความเกี่ยวพันกับผู้รับแก่พนักงานไปรษณีย์ พนักงานไปรษณีย์ย่อมไม่อาจทราบข้อมูลเหล่านั้นได้ ทั้งหากมีการปลอมลายมือชื่อของนางสมทรงและนางพัชรินทร์ ก็ไม่ปรากฏว่าบุคคลทั้งสองได้มีการแจ้งความร้องทุกข์เพื่อดำเนินคดีกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวจึงง่ายต่อการกล่าวอ้าง ไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานหลักฐานของผู้ร้องได้ เชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือทุกฉบับแล้ว เมื่อสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลมีหนังสือตามเอกสารหมายเลข ร.๗ ถึง ร.๑๑ ไปยังภูมิสำเนาผู้ถูกกล่าวหาตามที่ปรากฏในหลักฐานทางทะเบียนราษฎรแล้ว จึงถือว่าได้แจ้งโดยชอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ และมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓๔ วรรคหนึ่งแล้ว ดังนี้ เมื่อข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด แม้ต่อมาวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกกล่าวหาจะได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีเข้ารับตำแหน่งต่อผู้ร้องก็ตาม แต่ก็เป็นการยื่นภายหลังจากที่ผู้ร้องมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งแล้ว ย่อมไม่เป็นเหตุลบล้างการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่เกิดขึ้นแล้วให้ไม่เป็นความผิดไปได้ พฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาตามที่ไต่สวนจนมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาละเลยไม่ใส่ใจต่อการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง อันเป็นหน้าที่ที่ผู้ถูกกล่าวหา

ซึ่งเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นต้องปฏิบัติตามกฎหมาย และมาตรการในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อป้องกันปรามผู้ใช้อำนาจรัฐโดยมิชอบ ตามพหุติการณ์จึงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น จึงฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด มีผลให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดที่ดำรงอยู่ในปัจจุบันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ และการกระทำของผู้ถูกกล่าวหายังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และมีพหุติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ อีกด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายณฤชย์ ปราบกี้ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพหุติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป และให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดที่ดำรงอยู่ในปัจจุบันตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ กับมีความผิดตาม

(อม.๕๐)

- ๘ -

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุก
มาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖
ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นางปิยนุช จรุงรัตนา

ข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่คู่ความไม่ได้เถียงกันรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุต อำเภอละงู จังหวัดสตูลเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ และยังคงดำรงตำแหน่งอยู่จนถึงปัจจุบัน ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง เมื่อเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันถัดจากวันเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ กับประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๔ กรณี ๗) องค์การบริหารส่วนตำบล (๒) รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งภายในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และทราบว่ามีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ผู้ถูกกล่าวหาถูกกักกันและควบคุมตัวกรณีเกิดข้อสงสัยว่าเกิดโรคติดต่อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด-๑๙) ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ถึงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และอีกครั้งวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๕ ตามสำเนาคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเอกสารหมายเลข ค.๑ และ ค.๒ ตามลำดับ ต่อมาวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องตามสำเนาใบรับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเอกสารหมายเลข ร.๑๗ และผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำฝุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล ตามคำร้องหรือไม่ ทางได้สวนผู้ร้องมีนางสาวชญาภา ละอองมณี เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการ สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดสตูล มาเป็นพยานเบิกความว่า พยานเป็นผู้ตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำฝุด ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีต่อผู้ร้องภายในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการภายในกำหนด สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดสตูล จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕ และวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๕ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและกำหนดระยะเวลาให้ยื่นภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือโดยมีนางสมทรง ปราบกรี ภริยาของผู้ถูกกล่าวหา และนางบุปผา สระแก้ว พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำฝุด ลงชื่อรับหนังสือแทน ตามใบตอบรับเอกสารหมาย ร.๗ แผ่นที่ ๒ และ ร.๘ แผ่นที่ ๒ ตามลำดับ ผู้ถูกกล่าวหาเพิกเฉย ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดสตูลมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ แจ้งผู้ถูกกล่าวหาให้ไปรับทราบข้อกล่าวหาโดยมีนางสาวพัชรินทร์ ปราบกรี บุตรของผู้ถูกกล่าวหา ลงชื่อรับหนังสือแทนตามใบตอบรับเอกสารหมาย ร.๙ แผ่นที่ ๒ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรับทราบข้อกล่าวหาโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้อง สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๕ แจ้งข้อกล่าวหาและสั่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหาและมีนางสาวพัชรินทร์ เป็นผู้รับหนังสือแทนตามใบตอบรับเอกสารหมาย ร.๑๐ และ ร.๑๑ แผ่นที่ ๓ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ชี้แจงข้อกล่าวหา เห็นว่า พยานผู้ร้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติราชการไปตามหน้าที่เบิกความรับกับเอกสารราชการ คำเบิกความของพยานผู้ร้องจึงมีน้ำหนักมั่นคงควรแก่การรับฟัง ที่ผู้ถูกกล่าวหาต่อสู้ว่า ในช่วงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ที่จะต้อง

ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาป่วยด้วยภาวะกระดูกสันหลังเสื่อมกดเบียดเส้นประสาทและเป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จึงถูกกักกันตัวและต่อมาป่วยเป็นโรคดังกล่าวไม่สามารถจัดเตรียมเอกสารได้ทันภายในกำหนดระยะเวลานั้น เห็นว่า แม้ข้ออ้างดังกล่าวเกิดขึ้นจริงก็เป็นเหตุส่วนตัวของผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น ทั้งอาการป่วยด้วยภาวะกระดูกสันหลังเสื่อมกดเบียดเส้นประสาทที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ก็ไม่ปรากฏหลักฐานการตรวจรักษาหรือใบรับรองแพทย์มายืนยันว่าในช่วงระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาทำหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีการเจ็บป่วยจนถึงขนาดไม่อาจทำงานหรือประกอบกิจวัตรได้ตามปกติ หรือช่วยเหลือตนเองไม่ได้ คงมีเพียงใบรับรองแพทย์ฉบับลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๗ และวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ที่ระบุเพียงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่อาจทำงานหรือประกอบกิจวัตรได้ตามปกติ ๒ ชั่วโมงอาการมากตอนเย็น เดิน นั่ง นอน และยกของหนัก ส่วนกรณีโรคติดต่อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาถูกกักกันตัวก็เป็นช่วงระยะเวลาประมาณ ๒๐ วัน นับว่าไม่นานนัก เช่นนี้ การเจ็บป่วยของผู้ถูกกล่าวหา จึงหาใช่เหตุการณ์หรืออุปสรรคสำคัญที่ทำให้ไม่สามารถยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้ ประกอบกับคดีได้ความจากผู้ถูกกล่าวหาว่า ในช่วงที่ผู้ถูกกล่าวหาป่วยนั้น ผู้ถูกกล่าวหาไม่รู้สึกมีอาการผิดปกติ สามารถไปทำงานและเข้าร่วมประชุมที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุรวมทั้งลงชื่อในเอกสารได้ ไม่ได้ลาราชการและยังคงรับเงินเดือนจากทางราชการมาตลอด ไม่ได้แจ้งเหตุป่วยดังกล่าวให้ผู้ร้องทราบและขอขยายระยะเวลาในการยื่นบัญชีออกไป ทั้งได้ความจากทางไตสวนอีกว่า ตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๖๑ เอกสารหมายเลข ร.๑๖ ข้อ ๕ ได้กำหนดวิธีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้ ๓ วิธี คือ จัดส่งด้วยตนเอง หรือมอบหมายให้บุคคลอื่นจัดส่งแทน จัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และยื่นบัญชีด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาย่อมสามารถ

ใช้วิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งดังกล่าวยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องได้ และก่อน
หน้าสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลได้ส่งแผ่นพับประชาสัมพันธ์วิธีการยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินโดยแจ้งตำแหน่งของผู้มีหน้าที่จะต้องยื่น วิธีการยื่น และระยะเวลาในการยื่นให้
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ทราบแล้ว ในข้อนี้ผู้ถูกกล่าวหาที่เบิกความรับว่า ที่องค์การบริหาร
ส่วนตำบลน้ำผุดมีแบบฟอร์มบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินไว้เพื่อให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีใช้ดำเนินการ
โดยผู้ถูกกล่าวหาที่มีระยะเวลาในการจัดเตรียมเอกสารนานถึง ๖๐ วัน ข้อต่อสู้ของผู้ถูกกล่าวหาในส่วนนี้
จึงไม่สมเหตุผลและไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕
ผู้ถูกกล่าวหาได้ไปยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องแล้ว แต่เนื่องจากขาดเอกสาร
เกี่ยวกับหนี้สินของนางสมทรงจึงได้รับการปฏิเสธจากพนักงานเจ้าหน้าที่ของผู้ร้อง โดยบอกให้
ผู้ถูกกล่าวหาไปดำเนินการจัดทำเอกสารเข้ามาใหม่ ต่อมาในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกกล่าวหาได้
ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง ซึ่งเป็นเอกสารชุดเดียวกันกับที่ผู้ถูกกล่าวหาเคย
นำไปยื่นเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ นั้น ได้ความจากนางสาวชญาภาว่าในวันดังกล่าว
ผู้ถูกกล่าวหาไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลจริง แต่ไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สินและเอกสารประกอบ เพียงแต่ไปสอบถามวิธีการยื่นเบื้องต้นเท่านั้น ข้อเท็จจริงในส่วนนี้
ผู้ถูกกล่าวหาที่เบิกความรับว่าเมื่อขาดเอกสารของภริยา ผู้ถูกกล่าวหาที่กลับบ้าน ทั้งหาก
ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบจริงดังที่อ้าง สำนักงาน
ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลจะต้องออกหลักฐานใบรับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้
ดังเช่นที่ผู้ถูกกล่าวหาไปยื่นเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเอกสารดังกล่าว
มาแสดงต่อศาลเพื่อสนับสนุนข้ออ้างของตน คงมีเพียงทะเบียนสำหรับผู้มาติดต่อราชการตามเอกสาร
หมาย ค.๖ เท่านั้น หลังจากนั้นก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงจากทางใดส่วนว่า ผู้ถูกกล่าวหาพยายาม
ชวนขวยที่จะไปดำเนินการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกหรือแจ้งเหตุขัดข้องให้

ผู้ร้องทราบ คำกล่าวอ้างของผู้ถูกกล่าวหาจึงเลือนลอยไม่มีเหตุผลให้รับฟังเป็นจริงได้ และที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำให้การต่อสู้คดีอีกเหตุหนึ่งว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยได้รับหนังสือแจ้งจากผู้ร้องว่ายังไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามเอกสารหมายเลข ร.๗ และ ร.๘ ลายมือชื่อผู้รับที่ปรากฏอยู่ในใบตอบรับเอกสารหมายเลข ร.๗ แผ่นที่ ๒ ไม่ใช่ลายมือชื่อของนางสมทรง ส่วนนางบุพผาที่ลงชื่อรับเอกสารใบตอบรับหมายเลข ร.๘ แผ่นที่ ๒ ก็เป็นพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด ไม่ได้พักอาศัยอยู่ที่บ้านของผู้ถูกกล่าวหา และนางบุพผาไม่ได้นำเอกสารมามอบให้ผู้ถูกกล่าวหา นอกจากนี้ลายมือชื่อผู้รับหนังสือแจ้งให้ไปรับทราบข้อกล่าวหาตามเอกสารหมายเลข ร.๙ แผ่นที่ ๒ และบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาตามเอกสารหมายเลข ร.๑๑ แผ่นที่ ๓ ก็ไม่ใช่ลายมือชื่อของนางสาวพัชรินทร์นั้น เห็นว่าตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใดไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามเวลาที่กำหนด ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งให้บุคคลดังกล่าวทราบโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ พร้อมทั้งกำหนดเวลาที่ขยายให้ ซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และในกรณีที่มีความจำเป็นอาจขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน” มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มิได้กำหนดไว้เป็นประการอื่น การใดที่กำหนดให้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลใดเป็นการเฉพาะ ถ้าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ให้ถือว่าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งโดยชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว...” และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ เอกสารหมายเลข ร.๑๘ ข้อ ๓๔ วรรคหนึ่ง ก็กำหนดไว้ทำนองเดียวกันกับมาตรา ๑๐๙ วรรคหนึ่ง กับข้อ ๓๘

วรรคหนึ่ง ของระเบียบดังกล่าว กำหนดว่า “ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินไม่มา
รับทราบข้อกล่าวหาตามกำหนดนัดไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินส่งบันทึกการแจ้ง
ข้อกล่าวหาไปให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ
ที่อยู่ของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ...” และ
วรรคสาม กำหนดว่า “เมื่อล่วงพ้นกำหนดสิบห้าวัน ... หากไม่ได้รับบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาคืน ก็ให้
ถือว่าผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินได้รับทราบข้อกล่าวหาและไม่ประสงค์จะแก้ข้อกล่าวหา...”
เมื่อพิจารณาบทบัญญัติของกฎหมายและระเบียบดังกล่าวแล้ว จะเห็นได้ว่าหากผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชี
ทรัพย์สินและหนี้สิน ไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินภายในระยะเวลาที่กฎหมาย
กำหนด ก็ให้ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้บุคคลดังกล่าวทราบ โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ
ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎร หากเพิกเฉย
ไม่ดำเนินการ ก็ให้ผู้ร้องมีหนังสือเรียกให้มาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหา หากไม่มารับทราบข้อกล่าวหา
ก็ให้ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาไปให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินทราบ ณ ที่อยู่ดังกล่าว
คดีนี้ได้ความจากทางใต้สวนว่า ผู้ร้องส่งหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่ายังไม่ได้ยื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาไปที่บ้านเลขที่ ๑๒๑ หมู่ที่ ๑๐
ตำบลน้ำพุ อำเภอละงู จังหวัดสตูล ซึ่งเป็นบ้านพักของผู้ถูกกล่าวหาอันเป็นภูมิลำเนาของ
ผู้ถูกกล่าวหาตามแบบรับรองรายการทะเบียนราษฎร ฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนกลาง
กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ในข้อนี้แม้นางสมทรงและนางสาวพัชรินทร์พยาน
ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความว่า ในช่วงนั้นผู้ถูกกล่าวหาไปอยู่ที่บ้านเลขที่ ๓๗๕ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลน้ำพุ
อำเภอละงู จังหวัดสตูล ซึ่งเป็นรีสอร์ทของนางสาวกรรณิการ์ ปราบกรี บุตรของผู้ถูกกล่าวหา
แต่ผู้ถูกกล่าวหา也给ถ้อยคำตามบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ว่า
บ้านเลขที่ ๑๒๑ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลน้ำพุ อำเภอละงู จังหวัดสตูล เป็นที่อยู่ตามภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหาและยัง

เบิกความว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่มีที่อยู่เดียว ไม่มีที่อยู่อื่น ทั้งขณะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามสำเนาบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเอกสารหมายเลข ร.๑๗ แผ่นที่ ๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่กระบุที่อยู่ติดต่อได้ว่าอยู่บ้านเลขที่ ๑๒๑ หมู่ที่ ๑๐ เมื่อศาลตรวจดูใบตอบรับเอกสารหมายเลข ร.๗ ถึง ร.๙ แผ่นที่ ๒ และ ร.๑๑ แผ่นที่ ๓ ที่ส่งโดยพนักงานไปรษณีย์ซึ่งไม่รู้จักกับฝ่ายผู้ถูกกล่าวหามาก่อน ก็ได้ความว่าชื่อที่ปรากฏอยู่ในใบตอบรับดังกล่าวระบุว่ามีสมทรงและพัชรินทร์ เกี่ยวพันเป็นภริยาและบุตรของผู้ถูกกล่าวหา ตามลำดับ อันเป็นบุคคลในครอบครัวของผู้ถูกกล่าวหา หากบุคคลทั้งสองไม่แจ้งชื่อและสถานะให้พนักงานไปรษณีย์ทราบ ก็ยากที่พนักงานไปรษณีย์จะระบุชื่อในใบตอบรับได้อย่างถูกต้อง ส่วนกรณีของนางบุปผาผู้ถูกกล่าวหาที่เบิกความรับว่า ลายมือชื่อที่ปรากฏอยู่ในใบตอบรับเอกสารหมายเลข ร.๘ แผ่นที่ ๒ เป็นลายมือชื่อของนางบุปผาจริง เพียงแต่อ้างว่านางบุปผาไม่ได้นำเอกสารมามอบให้เท่านั้น และตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวข้างต้นก็หาได้ระบุว่าบุคคลผู้รับเอกสารแทนผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินจะต้องเป็นบุคคลที่พักอาศัยอยู่ที่บ้านของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงจากทางใดส่วนว่า นางบุปผามีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา หรือมีเหตุอื่นใดที่จะไม่นำเอกสารดังกล่าวมอบให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา นอกจากนี้ที่นางสมทรงและนางสาวพัชรินทร์อ้างว่ามีใช้ลายมือชื่อของตน บุคคลทั้งสองก็มิได้ไปว่ากล่าวดำเนินคดีกับผู้ซึ่งอ้างว่าปลอมลายมือชื่อแต่อย่างใด ข้อต่อสู้ของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นพิรุธและไม่น่าหนักใจรับฟัง และมีเหตุผลให้เชื่อว่าพนักงานไปรษณีย์นำส่งหนังสือดังกล่าวให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาที่บ้านเลขที่ ๑๒๑ หมู่ที่ ๑๐ อันเป็นบ้านที่ผู้ถูกกล่าวหาพักอาศัยและเป็นภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหา โดยบุคคลที่มีชื่อปรากฏอยู่ในใบตอบรับดังกล่าวได้ลงชื่อรับหนังสือแทนผู้ถูกกล่าวหาจริง เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าตนมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องให้ถูกต้องภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด แต่ผู้ถูกกล่าวหาเพิกเฉยจนล่วงเลยเวลาอันเป็นความผิดสำแดงไปแล้ว แม้อต่อมาภายหลังผู้ถูกกล่าวหา

ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ก็ตาม แต่ก็เป็นการยื่นเมื่อพ้นระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด และหลังจากที่ผู้ร้องมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๖ แล้ว ย่อมไม่เป็นเหตุลบล้างการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาให้ไม่เป็นความผิดและทำให้มติดังกล่าวของผู้ร้องเสียไป ทั้งการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของผู้ถูกกล่าวหาในวันดังกล่าว ก็ได้รับความจากนางสาวกรรณิการ์พยานผู้ถูกกล่าวหาว่า หลังจากที่ยานได้รับแจ้งจากนิติกรของ องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดว่าผู้ถูกกล่าวหา ยังไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อ ผู้ร้องและแนะนำให้ผู้ถูกกล่าวหารีบดำเนินการ พยานเป็นผู้ไปยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ หนี้สินแทนผู้ถูกกล่าวหา โดยผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มอบหมาย พฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวสื่อ แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ใส่ใจและตระหนักต่อหน้าที่อันสำคัญของรองผู้บริหารท้องถิ่นและ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจ ไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาที่ กฎหมายกำหนดกรณีเข้ารับตำแหน่ง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดง ที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินตามคำร้องของผู้ร้อง มีผลให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องพ้นจากตำแหน่งรองนายก องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดนับแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ อันเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาหยุด ปฏิบัติหน้าที่ และถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบ มาตรา ๑๑๔ วรรคท้าย และการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา ยังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ และมีพฤติการณ์อันควร เชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหาร

ส่วนตำบลน้ำฝุด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายณฤชย์ ปราบกี้ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำฝุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำฝุดนับแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ อันเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามมาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคท้าย กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ ให้ลงโทษจำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นางชนากานต์ อีระเวชพลกุล

ข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่คู่ความไม่ได้เถียงกันรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ และยังคงดำรงตำแหน่งอยู่จนถึงปัจจุบัน ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๔, ๑๐๒ (๙) และ ๑๐๕ ประกอบกับ ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหาร ท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๔ ภายในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินภายในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ แต่ผู้ถูกกล่าวหาถูกกักกันและควบคุมตัวเองไว้เพื่อสังเกตอาการเนื่องจากมี ความเสี่ยงที่จะติดโรคติดต่อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) ตั้งแต่วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๕ ตามสำเนาคำสั่งของ เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ เอกสารหมาย ค.๑ และ ค.๒ ตามลำดับ วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกกล่าวหาขึ้นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ต่อมาศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ หนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด และมีพฤติการณ์อันควร เชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล ตามคำร้องหรือไม่ พยานหลักฐานตามทางใดส่วนใดความจาก

นางสาวชญาภา ละอองมณี พยานผู้ร้องซึ่งขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สิน
 ขำนาญการ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล เบิกความว่า ก่อนเกิดเหตุสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำ
 จังหวัดสตูลได้ส่งแผ่นพับประชาสัมพันธ์วิธีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยแจ้งตำแหน่ง
 ของผู้มีหน้าที่จะต้องยื่น ระยะเวลาที่จะต้องยื่น และวิธีการยื่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่
 ทราบแล้ว แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินภายในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์
 ๒๕๖๕ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลจึงมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕ และวันที่ ๒
 ๗ เมษายน ๒๕๖๕ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและให้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
 ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ โดยมีนางสมทรง ปราบกรี ภริยาของผู้ถูกกล่าวหา และ
 นางบุปผา สระแก้ว พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด ลงชื่อรับหนังสือแทน ตามใบตอบรับ
 เอกสารหมาย ร.๗ แผ่นที่ ๒ และ ร.๘ แผ่นที่ ๒ ตามลำดับ ผู้ถูกกล่าวหาเพิกเฉย ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช.
 ประจำจังหวัดสตูลมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ แจ้งผู้ถูกกล่าวหาให้ไปรับทราบข้อ
 กล่าวหาโดยมีนางสาวพัชรินทร์ ปราบกรี บุตรของผู้ถูกกล่าวหาลงชื่อรับแทนตามใบตอบรับเอกสาร
 หมาย ร.๙ แผ่นที่ ๒ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรับทราบข้อกล่าวหาโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้อง สำนักงาน ป.ป.ช.
 ประจำจังหวัดสตูลจึงมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๕ แจ้งข้อกล่าวหาและส่งบันทึกการ
 แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา โดยมีนางสาวพัชรินทร์ลงชื่อรับหนังสือแทนตามใบตอบรับเอกสาร
 หมาย ร.๑๐ และ ร.๑๑ แผ่นที่ ๓ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ชี้แจงข้อกล่าวหา เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหา
 เบิกความรับว่า ตนทราบว่าหน้าที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับ
 ตำแหน่งภายใน ๖๐ วัน ซึ่งจะครบกำหนดวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ อันเป็นการเจือสมกับพยาน
 ผู้ร้อง นอกจากนี้ยังได้ความว่า แบบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินมีอยู่ที่ทำการองค์การ
 บริหารส่วนตำบลน้ำผุด จึงเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่สนับสนุนให้พยานผู้ร้องมีน้ำหนักให้รับฟัง
 ผู้ถูกกล่าวหาคงต่อสู้อ้างว่า วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ อันเป็นวันสุดท้ายที่ครบกำหนดเวลายื่น

บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินนั้น ผู้ถูกกล่าวหาป่วยเนื่องจากมีภาวะกระดูกสันหลังเสื่อมกดเบียดเส้นประสาทรุนแรงตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๕ มีอาการกล้ามเนื้ออ่อนแรงและปวดบริเวณขาอย่างรุนแรง ไม่สามารถนั่งหรือยืนเป็นเวลานาน ต้องรักษาด้วยการทำกายภาพบำบัดเป็นเวลาหลายเดือน และต่อมาผู้ถูกกล่าวหาถูกกักกันและควบคุมตัวเนื่องจากเสี่ยงที่จะติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด-๑๙) ทำให้อาการป่วยภาวะกระดูกสันหลังทับเส้นประสาทรุนแรงจนไม่สามารถจัดเตรียมเอกสารประกอบการบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้ทัน แต่ข้ออ้างว่ามีภาวะกระดูกสันหลังเสื่อมกดเบียดเส้นประสาทนั้น ไม่ปรากฏหลักฐานการตรวจรักษาหรือใบรับรองแพทย์ยืนยันว่าในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาจะมีหน้าที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ นั้น ผู้ถูกกล่าวหา กำลังมีอาการเจ็บป่วยจนถึงขนาดไม่อาจทำการงานหรือประกอบกิจวัตรตามปกติได้ ลำพังแต่ใบรับรองแพทย์ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๗ และวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๗ คงเป็นเพียงอาการป่วยภายหลังจากเกิดเหตุแล้วนานหลายปี จึงไม่อาจเป็นหลักฐานสนับสนุนข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาได้ ที่พยานผู้ถูกกล่าวหาปากนางประไพ ยังนิ่ง เบิกความว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีอาการปวดมากกว่าปกติไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ไม่ต่างจากคนพิการนั้น ก็ได้ความจากที่พยานเบิกความตอบศาลว่า พยานเห็นขณะที่ไปนวดผู้ถูกกล่าวหาสัปดาห์ละ ๑ ถึง ๒ ชั่วโมง เช่นนี้ แสดงว่าพยานมิได้เห็นอาการของผู้ถูกกล่าวหาว่าในวันและเวลาอื่น ผู้ถูกกล่าวหา ยังคงมีอาการเช่นนั้นด้วยหรือไม่ ทั้งนี้ข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาสามารถเดินทางไปติดต่อเรื่องการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่สำนักงาน ป.ป.ช.จังหวัดสตูลได้ด้วยตนเอง และแม้ผู้ถูกกล่าวหาจะอ้างอีกว่า ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาป่วยด้วยโรคติดต่อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) และถูกกักกันและควบคุมตัวระหว่างวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และอีกครั้งวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๕ แต่เมื่อได้ตรวจดูสำเนาคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเอกสารหมายเลข ค.๑ และ ค.๒ แล้ว คงระบุเพียงว่ามีการกักกันและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหา ๒ ครั้ง แต่

มิได้ระบุชัดแจ้งว่าผู้ถูกกล่าวหาติดเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ แต่อย่างใด นอกจากนี้แล้วผู้ถูกกล่าวหาไม่มีหลักฐานอื่นใดอีกที่พอจะแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาใช้อาวุธร้ายแรงจริง และแม้หากผู้ถูกกล่าวหาใช้อาวุธเจ็บป่วยผู้ถูกกล่าวหาจนถึงขั้นไม่สามารถยืนได้ด้วยตนเอง ผู้ถูกกล่าวหาที่ขอบที่จะมอบหมายให้บุคคลอื่นจัดส่งแทนหรือจัดส่งทางไปรษณีย์ก็ได้ ตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๖๑ เอกสารหมายเลข ร.๑๖ ข้อ ๕ หรืออาจอาศัยเหตุเจ็บป่วยนั้นเพื่อขอขยายระยะเวลายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินออกไปก่อนก็ได้ แต่ผู้ถูกกล่าวหาหาได้ดำเนินการอย่างใดไม่ จึงเป็นความบกพร่องของผู้ถูกกล่าวหาเอง ไม่ใช่เหตุตามกฎหมายที่จะอ้างได้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะอ้างว่าได้ไปติดต่อเกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ยอมรับว่าขณะนั้นยังขาดเอกสารเกี่ยวกับหนี้สินของนางสมทรงจึงได้รับการปฏิเสธจากพนักงานเจ้าหน้าที่ จึงเห็นได้ว่าขณะนั้นผู้ถูกกล่าวหา ยังไม่พร้อมที่ยื่นเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง อีกทั้งได้ความจากนางสาวชญาภา พยานผู้ร้องว่า ในวันดังกล่าวมีผู้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินถึง ๑๓ ราย จึงเป็นข้อแสดงให้เห็นว่ามีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้ตามปกติ และก็ไม่มีเหตุที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องเลือกปฏิเสธไม่ยอมรับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเฉพาะของผู้ถูกกล่าวหาแต่เพียงรายเดียวดังที่อ้าง ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล เพื่อสอบถามในเบื้องต้นเท่านั้น แต่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยืนยันที่จะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน อีกทั้งภายหลังจากวันนั้นแล้วผู้ถูกกล่าวหา ก็ได้ชวนช่วยดำเนินการใดเพิ่มเติมอีกเลย คงปล่อยระยะเวลาให้ล่วงเลยผ่านไปนานถึง ๑ ปีเศษ นับว่าผิดวิสัยของผู้ที่มีความประสงค์จะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอย่างจริงจัง จนกระทั่งต่อมาวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกกล่าวหาจึงไปยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง ซึ่งก็ปรากฏว่าเอกสาร

ประกอบเป็นเอกสารชุดเดียวกันกับผู้ถูกกล่าวหาเคยมีอยู่แล้วตั้งแต่วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ จึงยังคงขาดเอกสารเช่นเดิม ยิ่งกว่านั้น นางสาววรรณิการ์ ปราบกรี พยานผู้ถูกกล่าวหา เบิกความด้วยว่า พยานเป็นผู้ไปยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแทนผู้ถูกกล่าวหาโดยผู้ถูกกล่าวหามิได้มอบหมาย พฤติการณ์ดังกล่าวมาทั้งหมดประกอบกันบ่งชี้ให้เห็นถึงความไม่ใส่ใจของผู้ถูกกล่าวหาที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงได้ความต่อไปว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล มีหนังสือแจ้งให้ทราบว่ายังไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ฉบับลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕ และวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๕ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทราบและกำหนดระยะเวลาให้ยื่นภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ โดยมีนางสมทรง ปราบกรี ภริยาของผู้ถูกกล่าวหา และนางบุปผา สระแก้ว พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด ลงชื่อรับหนังสือแทน ตามใบตอบรับเอกสารหมายเลข ร.๗ แผ่นที่ ๒ และ ร.๘ แผ่นที่ ๒ ตามลำดับ แต่ผู้ถูกกล่าวหายังคงเพิกเฉย และเมื่อต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลมีหนังสือแจ้งให้ไปรับทราบข้อกล่าวหาตามเอกสารหมายเลข ร.๙ แผ่นที่ ๒ และบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาตามเอกสารหมายเลข ร.๑๑ แผ่นที่ ๓ ผู้ถูกกล่าวหา ก็ได้ชี้แจงแสดงเหตุผลพร้อมพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์เจตนาของตนเอง ซึ่งข้อนี้ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยได้รับหนังสือทั้งสามฉบับดังกล่าว โดยลายมือชื่อผู้รับที่ปรากฏอยู่ในใบตอบรับเอกสารหมายเลข ร.๗ แผ่นที่ ๒ ไม่ใช่ลายมือชื่อของนางสมทรง ส่วนนางบุปผาที่ลงชื่อรับเอกสารใบตอบรับหมายเลข ร.๘ แผ่นที่ ๒ เป็นพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด ไม่ได้พักอาศัยอยู่ที่บ้านของผู้ถูกกล่าวหา และนางบุปผาไม่ได้นำเอกสารดังกล่าวมาให้ผู้ถูกกล่าวหา นอกจากนี้ลายมือชื่อผู้รับหนังสือแจ้งให้ไปรับทราบข้อกล่าวหาตามเอกสารหมายเลข ร.๙ แผ่นที่ ๒ และบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาตามเอกสารหมายเลข ร.๑๑ แผ่นที่ ๓ ก็ไม่ใช่ลายมือชื่อของนางสาวพัชรินทร์นั้น ในข้อนี้เห็นว่าสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล ส่งหนังสือทั้งสี่ฉบับไปยังผู้ถูกกล่าวหาทางไปรษณีย์ตอบรับโดย

ส่งไปที่อยู่ตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหา อันเป็นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ และมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แล้ว ซึ่งนอกจากผู้ถูกกล่าวหาจะเบิกความว่า ผู้ถูกกล่าวหาพักอาศัยอยู่บ้านตามที่อยู่ดังกล่าวและไม่มีที่อยู่อื่นแล้ว เมื่อพิจารณาจากใบตอบรับก็ระบุว่านางสมทรงเป็นภริยาของผู้ถูกกล่าวหา นางบุพผาเป็นพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด และนางสาวพัชรินทร์เป็นบุตรของผู้ถูกกล่าวหา หากไม่มีการนำเสนอจริงก็เป็นการยากที่จะระบุชื่อและความเกี่ยวพันของผู้รับแต่ละคนซึ่งมีความแตกต่างกันลงในใบตอบรับได้อย่างถูกต้องทั้งหมด เช่นนั้น ที่นางสมทรงและนางสาวพัชรินทร์อ้างว่าไม่ใช่ลายมือชื่อของตนก็เป็นการร่ายแก่การกล่าวอ้างและมิได้มีว่ากล่าวเอาผิดแก่ผู้ปลอมลายมือชื่อจึงมีน้ำหนักน้อย ส่วนนางบุพผาก็มีเหตุผลที่จะลงชื่อรับไว้เพื่อจะนำไปส่งมอบให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาในฐานะรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดต่อไป กรณีจึงมีเหตุผลให้เชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบหนังสือทั้งสี่ฉบับแล้ว แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ดำเนินการใด พฤติการณ์เช่นนี้มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ แต่ก็เป็นการยื่นเมื่อพ้นเวลาตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว ทั้งยังเป็นการยื่นหลังจากที่ผู้ร้องมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๖ อีกด้วย ย่อมไม่เป็นเหตุลบล้างการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาให้ไม่เป็นความผิดหรือทำให้มติของผู้ร้องเสียไป พยานหลักฐานจากทางไตสวนฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดกรณีเข้ารับตำแหน่งและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นตามคำร้อง มีผลให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด นับแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ อันเป็นวันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่ง

ให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ และต้องเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคท้าย และเมื่อวินิจฉัยดังนี้แล้ว การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา จึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายณัฐชัย ปราบกี้ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดนับแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ อันเป็นวันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไปตามมาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคท้าย กับผู้ถูกกล่าวหามีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ ลงโทษจำคุก ๒ เดือน และปรับกระหนละ ๘,๐๐๐ บาท พิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดีแล้ว ประกอบกับไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นายอภิชาติ ภมรบุตร

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขแดงที่ อม ๒๘/๒๕๖๓

วันที่ ๒๘ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง	{	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
		นายณัฏชัย ปราบกรี้	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้คำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล จงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑) กับลงโทษตามมาตรา ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวน ประกอบสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องภายใน หกสิบวันนับแต่วันถัดจากวันเข้ารับตำแหน่งตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๑ (๑) ซึ่งออกตามความในมาตรา ๑๐๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ โดยต้องยื่นภายในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหา ไม่ได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินภายในระยะเวลาดังกล่าว วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาเดินทางไปทำงานที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล ตามทะเบียนผู้มาติดต่อราชการ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล เอกสารหมาย ค. ๖ ต่อมาวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องตามสำเนาใบรับบัญชีทรัพย์สิน และหนี้สินและสำเนาบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเอกสารหมาย ร. ๑๗ วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งรับคำร้องและผู้ถูกกล่าวหาหยุด ปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันดังกล่าว

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและ เอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดง

ที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำฝุด อำเภอ
ละงู จังหวัดสตูล หรือไม่ ทางไต่สวนผู้ร้องมีนางสาวชญาภา ละอองมณี เจ้าพนักงานตรวจสอบ
ทรัพย์สินชำนาญการ ประจำสำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัดสตูล เบิกความประกอบบันทึกถ้อยคำยืนยัน
ข้อเท็จจริงว่า พยานเป็นผู้ตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา
ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องภายในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ แต่
ผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการภายในกำหนด สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล จึงมีหนังสือลงวันที่
๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕ และวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๕ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและกำหนด
ระยะเวลาให้ยื่นภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ โดยมีนางสมทรง ปราบกรี ภริยาของ
ผู้ถูกกล่าวหา และนางบุปผา สระแก้ว พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำฝุด ลงชื่อรับหนังสือ
ไว้แทน ตามหนังสือและใบตอบรับไปรษณีย์เอกสารหมายเลข ร. ๗ และ ร. ๘ ตามลำดับ แต่
ผู้ถูกกล่าวหาเพิกเฉย ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน
๒๕๖๕ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหา โดยมีนางสาวพัชรินทร์ ปราบกรี บุตรของ
ผู้ถูกกล่าวหา ลงชื่อรับหนังสือแทน ตามหนังสือและใบตอบรับไปรษณีย์เอกสารหมายเลข ร. ๙ แต่
ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรับทราบข้อกล่าวหาโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้อง สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล
จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๕ แจ้งข้อกล่าวหาและส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้
ถูกกล่าวหา โดยมีนางสาวพัชรินทร์เป็นผู้รับหนังสือแทน ตามหนังสือและใบตอบรับไปรษณีย์เอกสาร
หมายเลข ร. ๑๐ และ ร. ๑๑ ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เห็นว่า การยื่นบัญชีทรัพย์สินและ
หนี้สินเป็นหน้าที่สำคัญ ที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด อันเป็น
มาตรการในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินและเพื่อตรวจสอบการใช้อำนาจของเจ้าพนักงาน

ของรัฐ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ดังนี้ การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดกรณีเข้ารับตำแหน่ง ทั้งที่ผู้ร้องได้มีหนังสือแจ้งเตือนผู้ถูกกล่าวหาให้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งถึงสองครั้ง โดยกำหนดระยะเวลาให้ยื่นภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ตามพฤติการณ์บ่งชี้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเพิกเฉยและจงใจที่จะไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า เหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินภายในกำหนดเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหามีอาการป่วยภาวะกระดูกสันหลังเสื่อมกดเบียดเส้นประสาท และติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จึงไม่สามารถยื่นได้ภายในกำหนดนั้น เห็นว่า การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๕ กำหนดวิธีการยื่นไว้สามวิธี ได้แก่ วิธีแรกยื่นโดยจัดส่งด้วยตนเองหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นจัดส่งแทน วิธีที่สองยื่นโดยจัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และวิธีที่สามยื่นโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ดังนั้น ผู้ถูกกล่าวหาย่อมสามารถใช้วิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดดังกล่าวในการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องได้ ทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นดังกล่าวก็ได้ความจากนางสาวชญาภาว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล ได้ส่งแผ่นพับประชาสัมพันธ์วิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ทราบแล้ว ซึ่งผู้ถูกกล่าวหา ก็เบิกความยอมรับว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล ได้เผยแพร่ประชาสัมพันธ์วิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินให้องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดทราบแล้ว และตนทราบดีว่ามีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งภายในหกสิบวัน

นับแต่วันถัดจากวันเข้ารับตำแหน่ง นอกจากนี้ยังได้รับความจากผู้ถูกกล่าวหาอีกด้วยว่าผู้ที่ดำรงตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ และมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน นอกจากผู้ถูกกล่าวหาแล้วยังมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุอีกคนหนึ่ง ซึ่งบุคคลทั้งสองได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตนแล้ว ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกกล่าวหาที่ว่าตนมีอาการเจ็บป่วยจนไม่สามารถยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินได้ จึงไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาสามารถเลือกวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งได้ตามประกาศดังกล่าว ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยได้รับหนังสือแจ้งเตือนจากผู้ร้องว่ายังไม่ได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามเอกสารหมายเลข ร. ๗ และ ร.๘ นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใดไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามเวลาที่กำหนดให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งให้บุคคลดังกล่าวทราบโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ พร้อมทั้งกำหนดเวลาที่ขยายให้ ซึ่งจะต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และกรณีที่มีความจำเป็นอาจจะขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน” มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้กำหนดไว้เป็นประการอื่น การใดที่กำหนดให้ แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลใดเป็นการเฉพาะ ถ้าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือแจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ให้ถือว่าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งโดยชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว...” และระเบียบคณะกรรมการ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของ
เจ้าพนักงานของรัฐ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓๔ วรรคหนึ่ง
กำหนดไว้ทำนองเดียวกันกับมาตรา ๑๐๙ วรรคหนึ่ง ข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในการแจ้งข้อ
กล่าวหา ให้ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินมีหนังสือเรียกผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินมาพบและแจ้ง
ข้อกล่าวหาให้ทราบ ในกรณีที่มิปรากฏภูมิลำเนาหรือที่อยู่ของผู้ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและ
หนี้สินตามหลักฐานทางทะเบียนราษฎร ก็ให้จัดส่งไปยังที่อยู่ของผู้ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและ
หนี้สินที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎรครั้งล่าสุด และข้อ
๓๘ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินไม่มารับทราบ
ข้อกล่าวหาตามกำหนดนัดไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา
ไปให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ ที่อยู่
ของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินซึ่งปรากฏตามหลักฐานทางราชการ และวรรคสาม
กำหนดว่า เมื่อล่วงพ้นกำหนดสิบห้าวันหากไม่ได้รับบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาคืนก็ให้ถือว่าผู้มี
หน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินได้รับทราบข้อกล่าวหาและไม่ประสงค์จะแก้ข้อกล่าวหา ดังนี้
เมื่อข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนได้ความว่า ผู้ร้องส่งหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่ายังไม่ได้ยื่น
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน โดยส่งไปที่บ้านเลขที่ ๑๒๑ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลน้ำผุด
อำเภอละงู จังหวัดสตูล ซึ่งเป็นภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหาตามแบบรับรองรายการทะเบียนราษฎร
จากฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย โดยผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้โต้แย้ง
ว่าที่อยู่ดังกล่าวไม่ใช่ภูมิลำเนาของตน เพียงแต่กล่าวอ้างว่าตนเองมิได้พักอาศัยอยู่ที่บ้านดังกล่าว
แต่ยังมีนางสาวพัชรินทร์บุตรสาวของผู้ถูกกล่าวหาพักอาศัยอยู่ เมื่อพิจารณาไปตอบรับไปรษณีย์

ตามเอกสารหมาย ร. ๗ ถึง ร. ๙ และ ร. ๑๑ ผู้ร้องได้ส่งหนังสือแจ้งเตือนให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ๒ ครั้ง และมีหนังสือแจ้งผู้ถูกกล่าวหาอีก ๒ ครั้ง ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ปรากฏว่ามีผู้รับระบุชื่อนางสมทรง นางบุปผา และนางสาวพัชรินทร์เป็นผู้รับไว้แทนสำหรับนางสมทรงและนางสาวพัชรินทร์มีความเกี่ยวพันเป็นภริยาและบุตรของผู้ถูกกล่าวหา อันเป็นบุคคลในครอบครัวของผู้ถูกกล่าวหาเอง พนักงานไปรษณีย์เป็นบุคคลภายนอกย่อมไม่อาจทราบได้ว่าบุคคลที่รับไว้แทนมีความเกี่ยวพันกับผู้ถูกกล่าวหาอย่างไร การที่พนักงานไปรษณีย์สามารถระบุความเกี่ยวพันของนางสมทรงและนางสาวพัชรินทร์ผู้รับไว้แทนว่ามีความเกี่ยวพันกับผู้ถูกกล่าวหาโดยเป็นภริยาและบุตรได้อย่างถูกต้อง ย่อมเป็นข้อบ่งชี้ยืนยันว่าพนักงานไปรษณีย์ทราบความเกี่ยวพันระหว่างผู้ถูกกล่าวหากับผู้รับจากตัวบุคคลผู้รับไว้แทนนั่นเอง จึงเชื่อได้ว่าพนักงานไปรษณีย์ได้นำส่งหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยส่งให้กับบุคคลที่มีที่อยู่ตามภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหาทางทะเบียนราษฎรโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบดังกล่าวแล้ว ส่วนที่ส่งหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาโดยมีชื่อผู้รับไว้แทนระบุชื่อนางบุปผาเกี่ยวพันเป็นพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด ตามใบตอบรับไปรษณีย์เอกสารหมาย ร. ๘ นั้น ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่านางบุปผาเป็นพนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดจริงและทำงานอยู่ที่เดียวกันกับผู้ถูกกล่าวหา แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะอ้างว่าพนักงานไปรษณีย์นำหนังสือแจ้งเตือนไปส่งที่ทำการขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดซึ่งมิใช่ภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหาก็ตาม แต่สถานที่ดังกล่าวเป็นที่ทำการตามตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา อันถือได้ว่าเป็นภูมิลำเนาตามตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๖ และเชื่อว่านางบุปผานำหนังสือดังกล่าวไปมอบให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาแล้ว กรณีย่อมเป็นการส่งโดยชอบเช่นกัน

ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ส่วนที่อ้างว่าเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาได้ไปยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องแล้ว แต่ถูกพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิเสธ เนื่องจากขาดเอกสารเกี่ยวกับหนี้สินของนางสมทรงคู่สมรส หลังจากนั้นผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ แล้วนั้น เห็นว่า แม้ข้อเท็จจริงจะได้ว่าในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาได้เดินทางไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล พร้อมกับนางสมทรง และนางสาวกรรณิการ์ ปราบกรี ซึ่งเป็นภริยาและบุตรของผู้ถูกกล่าวหา ตามทะเบียนผู้มาติดต่อราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล เอกสารหมายเลข ค. ๖ ก็ตาม แต่ก็ได้รับความจากนางสาวชญาภา เบิกความว่า ในวันดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องเพียงแต่ไปสอบถามวิธีการยื่นเบื้องต้นเท่านั้น ส่วนการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ นั้น เป็นการยื่นภายหลังจากผู้ร้องมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว ทั้งยังยื่นเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามกฎหมายนานถึง ๑ ปี ๗ เดือนเศษ โดยก่อนหน้านี้ก็ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ขวนขวายที่จะดำเนินการเพื่อยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องแต่อย่างใด กลับได้รับความจากนางสาวกรรณิการ์บุตรสาวของผู้ถูกกล่าวหาเบิกความว่า เหตุที่มีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว เนื่องจากนิติกรขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดได้สอบถามนางสาวกรรณิการ์ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลหรือยัง นางสาวกรรณิการ์จึงได้นำบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาไปยื่นต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล ในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ดังนี้ ตามพฤติการณ์ดังที่กล่าวมาทั้งหมดแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาเพิกเฉยไม่นำพาที่จะยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องมาตั้งแต่ต้น ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกกล่าวหาจึงฟังไม่ขึ้นทุกข้อ ด้วยเหตุผลดังได้

วินิจฉัยมาดังกล่าว พยานหลักฐานตามทางไต่สวนจึงมีน้ำหนักรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ อำเภอละงู จังหวัดสตูล การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา จึงมีผลให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ และถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม และเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ อีกด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายณัฐชัย ปราบกี้ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ อำเภอละงู จังหวัดสตูล ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงบัญชีทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุนับแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ อันเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบ มาตรา ๑๑๔ วรรคสาม กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน เห็นควรให้โอกาส

ผู้ถูกกล่าวหาได้กลับตัวเป็นพลเมืองดี โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นายกำปนาท วงษ์นรา

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๘/๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๘ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
 { นายณัฐชัย ปราบกี้ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นกรณีเข้ารับตำแหน่ง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑) และมาตรา ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง คำให้การของผู้ถูกกล่าวหา และคำแถลงปิดคดีของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ และยังคงดำรงตำแหน่งอยู่จนถึงปัจจุบัน ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามประกาศของผู้ร้อง และเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง เมื่อเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันถัดจากวันเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ กับประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๔ กรณี ๗) องค์การบริหารส่วนตำบล (๒) รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องยื่นบัญชีและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งภายในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาถูกกักกันและควบคุมตัว กรณีเกิดข้อสงสัยว่าเกิดโรคติดต่อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) ตั้งแต่วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และต่อมาวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๕ ตามสำเนาคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ เอกสารหมาย ค.๑ และ ค.๒ ตามลำดับ ผู้ถูกกล่าวหาป่วยด้วยอาการภาวะกระดูกสันหลังเสื่อมกดเบียดเส้นประสาทตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ ถึงปัจจุบัน ตามใบรับรองแพทย์ เอกสารหมาย ค.๔ และ ค.๕ วันที่

๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องตามสำเนาใบรับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเอกสารหมายเลข ร.๑๗ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งรับคำร้องของผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล ตามคำร้องหรือไม่ พยานหลักฐานตามทางไต่สวนได้ความจากนางสาวชญาภา ละอองมณี พยานผู้ร้องซึ่งขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล เบิกความว่า พยานเป็นผู้ตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด ก่อนหน้าสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลได้ส่งแผ่นพับประชาสัมพันธ์วิธีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยแจ้งตำแหน่งของผู้มีหน้าที่จะต้องยื่น ระยะเวลาที่จะต้องยื่น และวิธีการยื่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ทราบแล้ว แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องภายในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลจึงมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕ และวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๕ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและกำหนดเวลาให้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ โดยมีนางสมทรง ปราบกรี ภริยาของผู้ถูกกล่าวหา และนางบุปผา สระแก้ว พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด ลงชื่อรับหนังสือแทน ตามใบตอบรับเอกสารหมายเลข ร.๗ แผ่นที่ ๒ และ ร.๘ แผ่นที่ ๒ ตามลำดับ

ผู้ถูกกล่าวหาเพิกเฉย ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดสตูลมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕
แจ้งผู้ถูกกล่าวหาให้ไปปรับทราบข้อกล่าวหาโดยมีนางสาวพัชรินทร์ ปราบกรี บุตรของผู้ถูกกล่าวหาลงชื่อ
รับหนังสือแทนตามใบตอบรับเอกสารหมาย ร.๙ แผ่นที่ ๒ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปปรับทราบข้อกล่าวหา
โดยไม่แจ้งเหตุขัดข้อง สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๕
แจ้งข้อกล่าวหาและส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา โดยมีนางสาว
พัชรินทร์เป็นผู้รับหนังสือแทนตามใบตอบรับเอกสารหมาย ร.๑๐ และ ร.๑๑ แผ่นที่ ๓ แต่ผู้ถูกกล่าวหา
มิได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และได้ความจากผู้ถูกกล่าวหา นางสาวสมทรง ปราบกรี และนางสาวกรรณิการ์
ปราบกรี นางสาวพัชรินทร์ ปราบกรี ซึ่งเป็นภรรยาและบุตรของผู้ถูกกล่าวหา กับนางประไพ ยังนิง
ผู้ช่วยแพทย์แผนไทย พยานผู้ถูกกล่าวหาประกอบกันว่า ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ต้อง
ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของผู้ถูกกล่าวหา คู่สมรสและบุตรภายในวันที่
๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ แต่ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาป่วยด้วยภาวะกระดูกสันหลัง
กดเปียดเส้นประสาทกำเริบอย่างรุนแรง มีอาการกล้ามเนื้ออ่อนแรงและปวดบริเวณขาอย่างรุนแรง
ไม่สามารถนั่งหรือยืนเป็นเวลานานานาน นอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหา มีความเสี่ยงที่จะติดเชื้อไวรัสโคโรนา
๒๐๑๙ เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดร่วมกับเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล
น้ำผุดจึงให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับการกักกันเพื่อป้องกันตั้งแต่วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ จนถึงวันที่ ๒๐
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ หลังจากนั้นผู้ถูกกล่าวหาได้จัดเตรียมเอกสารบัญชีและเอกสารประกอบและเมื่อ
วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งมีอาการกล้ามเนื้ออ่อนแรง ไม่สามารถขับรถได้
ให้นางสาวกรรณิการ์ ขับรถนำผู้ถูกกล่าวหาเข้าไปติดต่อที่ส่วนงานด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน
สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติประจำจังหวัดสตูลเพื่อที่จะยื่นบัญชีและเอกสาร

ประกอบ แต่ถูกเจ้าหน้าที่ปฏิเสธที่จะรับเอกสารโดยแจ้งว่าเอกสารของผู้ถูกกล่าวหายังไม่ครบ ให้ไป
จัดเตรียมเอกสารให้ครบแล้วนำมายื่นใหม่ ผู้ถูกกล่าวหาจึงกลับไป ต่อมาวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕
ผู้ถูกกล่าวหาติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จึงเข้ารับการกักตัวอีกครั้งหนึ่งจนถึงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๕
ผู้ถูกกล่าวหาและนางสมทรงพักอาศัยอยู่กับนางสาววรรณิการ์ที่บ้านเลขที่ ๓๗๕ ซึ่งเป็นรีสอร์ทของ
นางสาววรรณิการ์แต่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๒๑ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัด
สตูล ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยได้รับหนังสือเรื่องแจ้งให้ทราบว่าย้ายยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและ
เอกสารประกอบรวมทั้งหนังสือแจ้งเตือนครั้งที่สอง ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยได้รับหนังสือแจ้งให้ไปรับทราบ
ข้อกล่าวหา และหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาและส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาโดยลายมือชื่อ
นางสาวพัชรินทร์และนางสมทรงผู้รับหนังสือในใบตอบรับตามที่ผู้ร้องอ้างเป็นลายมือปลอม และชื่อ
นางบุปผาในใบตอบรับหนังสือแจ้งเตือนครั้งที่สองเป็นพนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด
ไม่ได้พักอยู่ที่บ้านเลขที่ ๑๒๑ เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ นางสาววรรณิการ์ ปราบกรี บุตรสาวไปยื่น
บัญชีและเอกสารประกอบแทนผู้ถูกกล่าวหาโดยทราบจากนิติกรองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด
แนะนำว่ายื่นบัญชีและเอกสารประกอบแทนผู้ถูกกล่าวหาได้ต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตแห่งชาติประจำจังหวัดสตูลแล้วโดยเป็นบัญชีและเอกสารชุดเดิม เห็นว่า ข้อเท็จจริงจาก
นางสาวชญาภาตอบศาลว่า เมื่อครบกำหนดเวลาการยื่นบัญชีและเอกสารประกอบแล้ว ถ้าผู้มีหน้าที่
ต้องยื่นบัญชีและเอกสารประกอบมายื่นบัญชีต้องแจ้งเหตุความจำเป็นที่ไม่สามารถยื่นบัญชีและเอกสาร
ประกอบภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ หากผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีและเอกสารประกอบ ไม่ว่าจะครบหรือ
ขาดบางรายการ เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลต้องรับไว้โดยเจ้าหน้าที่จะชี้แจงให้
ผู้ถูกกล่าวหาทราบและนำส่งเอกสารภายหลังได้ แต่ถ้าไม่ได้ชี้แจง เจ้าหน้าที่จะมีหนังสือแจ้ง

ผู้ถูกกล่าวหาทำให้ส่งเอกสารเพิ่มเติมที่ขาดนั้น และนางสาวชญาภา เบิกความยอมรับว่า ในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาพาเย็นบัญชีและเอกสารประกอบต่อเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลจริง เจือสมกับคำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาและนางสาวกรรณิการ์ว่า ภายหลังจากอาการป่วยของผู้ถูกกล่าวหาดีขึ้นจึงได้จัดเตรียมเอกสารและวันดังกล่าวนางสาวกรรณิการ์พาผู้ถูกกล่าวหาไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลเพื่อที่จะยื่นบัญชีและเอกสารประกอบ แต่ถูกเจ้าหน้าที่ปฏิเสธโดยบอกว่า เอกสารยังไม่ครบ ให้ผู้ถูกกล่าวหาจัดเตรียมเอกสารที่จะยื่นให้ครบก่อน แล้วมายื่นใหม่ภายหลัง แม้ภายหลังจากนางสาวชญาภาจะเบิกความว่า ผู้ถูกกล่าวหาติดต่อถามอย่างเดียว ก็เป็นการเบิกความกลับไปกลับมาเป็นพิรุธ กับได้ความจากผู้ถูกกล่าวหาและนางสาวกรรณิการ์ประกอบกันว่า การยื่นบัญชีและเอกสารประกอบของผู้ถูกกล่าวหาในคดีนี้เป็นการยื่นครั้งแรก และบัญชีและเอกสารประกอบที่ยื่นในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลรับไว้แล้วก่อนจะถูกฟ้องก็เป็นเอกสารชุดเดียวกับที่ยื่นในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ โดยแสดงข้อมูลทรัพย์สิน ใบเสร็จรับเงิน ผู้ชำระภาษีอากร บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ของผู้ถูกกล่าวหา ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๗ เป็นปัจจุบันถึงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ก่อนวันยื่นเอกสารเพียง ๑ วัน แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหายังไม่เข้าใจในการยื่นบัญชีดังกล่าวที่จะต้องแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบที่พิสูจน์ความมีอยู่จริง ณ วันที่ตนเองเข้ารับตำแหน่ง แต่เข้าใจว่าต้องแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงเป็นปัจจุบันที่สุดก่อนวันที่ยื่นบัญชีและเอกสารประกอบ นอกจากนี้ในชั้นไต่สวนของผู้ร้องก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงเรื่องที่ถูกกล่าวหาเดินทางไปยื่นบัญชีและเอกสารประกอบที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล ในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ข้อเท็จจริงนี้เพิ่งมาปรากฏในชั้นไต่สวนของศาล จึงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไปยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและ

เอกสารประกอบที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ แต่เจ้าหน้าที่ไม่รับเอกสารดังกล่าว ประกอบกับการยื่นบัญชีและเอกสารประกอบของผู้ถูกกล่าวหาครั้งนี้เป็นการยื่นครั้งแรก ผู้ถูกกล่าวหาจึงอาจไม่ทราบและไม่เข้าใจกระบวนการวิธีการเท่าใดนัก ทั้งผู้ถูกกล่าวหานำสืบถึงการเจ็บป่วยอันเป็นอุปสรรคในการดำเนินการรวบรวมเอกสารเพื่อยื่นบัญชีและเอกสารประกอบดังกล่าวโดยมีนางประไพ ยังนิง ผู้ช่วยแพทย์แผนไทย มาเป็นพยานเบิกความยืนยันว่า พยานเริ่มทำกายภาพบำบัดให้ผู้ถูกกล่าวหาประมาณเดือนมีนาคม ๒๕๖๕ โดยบุตรสาวของผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้มาติดต่อให้พยานไปนวดรักษาอาการของผู้ถูกกล่าวหาที่รีสอร์ทของผู้ถูกกล่าวหาที่พักอาศัยอยู่ และทุกครั้งจะไปนวด ผู้ถูกกล่าวหาที่รีสอร์ทเสมอ พยานเห็นอาการของผู้ถูกกล่าวหาว่ามีอาการหนัก โดยผู้ถูกกล่าวหามีอาการปวดบริเวณด้านหลังลงไปจนถึงขา ไม่สามารถที่จะช่วยเหลือตนเองได้ นั่งนานไม่ได้ เดินก็ไม่ได้ ต้องอยู่ในท่านอนมากกว่าท่านั่งซึ่งไม่ต่างจากคนพิการ หลังจากทำกายภาพกับพยานอาการของผู้ถูกกล่าวหาดีขึ้นแต่ยังช่วยเหลือตนเองแบบต้องมีคนพยุงจนถึงปี ๒๕๖๖ ซึ่งพยานใช้เวลารักษาให้อาการดีขึ้นเรื่อย ๆ อยู่ประมาณ ๘ ถึง ๙ เดือน และผู้ถูกกล่าวหาสามารถเดินได้ปกติเมื่อรักษาไปแล้วประมาณ ๑ ปี ส่วนที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕ และวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๕ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและกำหนดเวลาให้ยื่นบัญชีและเอกสารประกอบภายใน ๑๕ วันนับแต่วันได้รับหนังสือโดยมีชื่อนางสมทรง ภรรยาของผู้ถูกกล่าวหาและนางบุปผา สระแก้ว พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดลงชื่อรับหนังสือไว้นั้น แต่ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความว่าไม่เคยได้รับหนังสือดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาพักอาศัยอยู่ที่รีสอร์ท ไม่ได้พักอาศัยอยู่ตามภูมิลำเนาที่ปรากฏในข้อมูลทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหา โดยมีนางสมทรงนางสาวพัชรินทร์และนางประไพ เบิกความรับรองความข้อนี้ตรงกัน และลายมือชื่อลงรับหนังสือก็ไม่ใช่

ลายมือของนางสมทรง สำหรับนางบุปผาซึ่งเป็นพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำฝุดและมิได้พักอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๑๒๑ ดังกล่าว ผู้ร้องก็ไม่ได้นำตัวมายืนยันข้อเท็จจริงดังกล่าว ต่อมาสำนักงานป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาและมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยมีนางพัชรินทร์ บุตรของผู้ถูกกล่าวหาลงชื่อรับหนังสือไว้แทน ข้อนี้นางพัชรินทร์เบิกความว่าหนังสือส่งไปยังที่อยู่ตามภูมิลำเนาของบิดาที่บ้านเลขที่ ๑๒๑ ในเวลาราชการ ซึ่งเวลาดังกล่าวพยานมิได้อยู่ที่บ้านดังกล่าวเพราะไปทำงานประจำที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำฝุด ลายมือชื่อลงรับหนังสือดังกล่าวไม่ใช่ลายมือชื่อของตน ประกอบกับผู้ร้องไม่ได้นำตัวพนักงานไปรษณีย์ผู้ส่งมายืนยันข้อเท็จจริง จึงอาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาไม่ทราบถึงหนังสือดังกล่าวก็ได้ ดังนี้ ข้อเท็จจริงตามพฤติการณ์แห่งคดีฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำฝุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล

จึงวินิจฉัยให้ ยกคำร้อง.

นายยงยุทธ แสงรุ่งเรือง

ตำแหน่งอยู่จนถึงปัจจุบัน ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่น มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ เมื่อเข้ารับตำแหน่งภายใน ๖๐ วัน นับถัดจากวันเข้ารับตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งที่ครบกำหนดภายในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาป่วยด้วยอาการภาวะกระดูกสันหลังเสื่อมกดเบียดเส้นประสาทมาตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ จนถึงปัจจุบัน ผู้ถูกกล่าวหาถูกกักตัวเพื่อสังเกตอาการ การติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด-๑๙) สองครั้ง ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ถึงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๕ ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเอกสารหมายเลข ค.๑ และ ค.๒ เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง ตามสำเนาใบรับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเอกสารหมายเลข ร.๑๗ ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล หรือไม่ ตามทางไต่สวนได้ความจากนางสาวชญาภา ละอองมณี พยานผู้ร้อง ตำแหน่งเจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการ ประจำสำนักงาน ป.ป.ช.ประจำ

จังหวัดสตูล เบิกความว่า พยานเป็นผู้ตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด ก่อนหน้านี้นักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล ได้ส่งแผ่นพับประชาสัมพันธ์วิธีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน โดยแจ้งตำแหน่งของผู้มีหน้าที่จะต้องยื่น ระยะเวลาที่จะต้องยื่น และวิธีการยื่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ทราบแล้ว แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องภายในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดสตูลจึงมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕ และวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๕ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและกำหนดเวลาให้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ โดยมีนางสมทรง ปราบกรี ภริยาของผู้ถูกกล่าวหา และนางบุผา สระแก้ว พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด ลงชื่อรับหนังสือแทน ตามใบตอบรับเอกสารหมาย ร.๗ แผ่นที่ ๒ และ ร.๘ แผ่นที่ ๒ ตามลำดับ ผู้ถูกกล่าวหา ยังคงเพิกเฉย ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดสตูลมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ แจ้งผู้ถูกกล่าวหาให้ไปรับทราบข้อกล่าวหาโดยมีนางสาวพัชรินทร์ ปราบกรี บุตรของผู้ถูกกล่าวหา ลงชื่อรับหนังสือแทนตามใบตอบรับเอกสารหมาย ร.๘ แผ่นที่ ๒ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรับทราบข้อกล่าวหาโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้อง สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดสตูล จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๕ แจ้งข้อกล่าวหาและส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา โดยมีนางสาวพัชรินทร์ ลงชื่อเป็นผู้รับหนังสือแทนตามใบตอบรับเอกสารหมาย ร.๑๐ และ ร.๑๑ แผ่นที่ ๓ แต่ผู้ถูกกล่าวหา มิได้ชี้แจงข้อกล่าวหา เห็นว่า พยานผู้ร้องเบิกความไปตามหน้าที่ประกอบพยานเอกสารราชการ และผู้ถูกกล่าวหา รับว่าตนทราบว่า มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งภายใน ๖๐ วัน นับถัดจากวันเข้ารับตำแหน่ง ซึ่งจะครบกำหนดวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ทั้งแบบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ

หนี้สินมีอยู่ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างเหตุไม่สามารถยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้ทันภายในกำหนด เนื่องจากมีภาวะกระดูกสันหลังเสื่อมกดเบียดเส้นประสาทรุนแรงตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๕ มีอาการกล้ามเนื้ออ่อนแรงและปวดบริเวณขาอย่างรุนแรง ไม่สามารถนั่งหรือยืนเป็นเวลานานๆ ได้ ต้องรักษาด้วยการทำกายภาพบำบัดเป็นเวลาหลายเดือน และต่อมาผู้ถูกกล่าวหาติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด-๑๙) ทำให้อาการป่วยภาวะกระดูกสันหลังเสื่อมกดเบียดเส้นประสาทรุนแรง ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ อันเป็นเหตุสุดวิสัยทำให้ไม่สามารถจัดเตรียมเอกสารประกอบการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้ทันภายในกำหนดระยะเวลา แต่อาการป่วยตามที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่ามีภาวะกระดูกสันหลังเสื่อมกดเบียดเส้นประสาทตั้งแต่ปลายปี ๒๕๖๓ ถึงปัจจุบัน ไม่ปรากฏหลักฐานการตรวจรักษาหรือใบรับรองแพทย์มายืนยันว่า ในระยะเวลาระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาทำหน้าที่ต้องยื่นนั้นผู้ถูกกล่าวหามีอาการเจ็บป่วยจนถึงขนาดไม่อาจทำงาน หรือประกอบกิจวัตรประจำวันได้ตามปกติ คงมีเพียงใบรับรองแพทย์ภายหลังจากวันครบกำหนด คือ ใบรับรองแพทย์ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๗ และลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ระบุว่ามีอาการปวดบั้นเอวร้าวลงขาทั้งสองข้าง มีอาการมากตอนที่นั่ง ยืน เดินเป็นเวลานาน และยกของหนัก มิได้เจ็บป่วยจนถึงขนาดไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ดังเช่นคนพิการตามที่อ้าง ข้อเท็จจริงกลับได้ความจากผู้ถูกกล่าวหาว่า ในช่วงที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหายังคงมีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ดี สามารถไปทำงานและเข้าร่วมประชุมที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดรวมทั้งลงชื่อในเอกสารได้โดยไม่ได้ลาราชการ และยังคงรับเงินเดือนจากทางราชการมาตลอด ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าป่วยด้วยโรคติดต่อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด-๑๙) และถูกกักตัว ข้อเท็จจริงปรากฏจากพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาตามเอกสารหมาย ค.๑ และ ค.๒ เพียงว่ามีการกักตัวผู้ถูกกล่าวหา ๒ ครั้ง เจ้าพนักงานให้เหตุผลว่าไว้สังเกตอาการ มิได้

ระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด-๑๙) นอกจากนี้แล้วผู้ถูกกล่าวหาไม่มีหลักฐานใดมาแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาป่วยด้วยโรคดังกล่าวจริงและมีอาการร้ายแรงตามที่กล่าวอ้าง ข้ออ้างว่ามีเหตุเจ็บป่วยของผู้ถูกกล่าวหาจนทำให้ไม่สามารถยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้ จึงไม่น่าหนักอึ้ง ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาได้ไปยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องตามสำเนาทะเบียนสำหรับผู้มาติดต่อราชการเอกสารหมายเลข ค.๖ แล้ว แต่ยังขาดเอกสารเกี่ยวกับหนี้สินของนางสมทรงจึงได้รับการปฏิเสธจากพนักงานเจ้าหน้าที่ของผู้ร้อง โดยบอกให้ผู้ถูกกล่าวหาไปดำเนินการจัดทำเอกสารดังกล่าวเข้ามาใหม่ ต่อมาวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกกล่าวหาไปยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง ซึ่งเป็นเอกสารชุดเดียวกันกับที่ผู้ถูกกล่าวหาเคยนำไปยื่นเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ นั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงได้ความจากนางสาวชญาภา พยานผู้ร้องว่า ในวันดังกล่าวมีผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินมาติดต่อที่สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดสตูล ๒๑ ราย และได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๑๓ ราย และมายื่นเพิ่มเติมภายหลัง ๒ ราย ส่วนอีก ๖ ราย เจ้าหน้าที่ได้แจ้งให้ทราบว่าจะต้องยื่นเอกสารใดบ้าง ต่อมา ๕ รายก็ได้มายื่นแล้ว คงเหลือเพียงผู้ถูกกล่าวหา แสดงให้เห็นว่ามีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้ตามปกติ ดังนี้ หากผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยมีเอกสารประกอบพร้อมที่จะยื่นจริงดังที่อ้างแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดสตูลก็ต้องออกหลักฐานใบรับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ดังเช่นที่ผู้ถูกกล่าวหาไปยื่นเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ตามเอกสารหมายเลข ล.๑๗ กรณีไม่ปรากฏมูลเหตุอันใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องเลือกปฏิเสธหรือกลั่นแกล้งไม่ยอมรับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเฉพาะของผู้ถูกกล่าวหาแต่เพียงรายเดียวดังที่อ้าง ทั้งผู้ถูกกล่าวหาเบิกความรับว่า เมื่อขาดเอกสารของภริยา ผู้ถูกกล่าวหาาก็กลับบ้าน ข้อเท็จจริงจึง

ฟังได้เพียงว่า ผู้ถูกกล่าวหาไปที่สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดสตูล เพื่อสอบถามวิธีการยื่นเบื้องต้นเท่านั้น แต่ยังมีได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และภายหลังจากนั้นแล้วก็ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ขวนขวายดำเนินการใดเพิ่มเติมอีกเกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกเลย คงปล่อยให้ระยะเวลาล่วงเลยไปนานถึงปีกว่า ผิดวิสัยของผู้ที่มีความประสงค์จะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอย่างจริงจัง ข้อเท็จจริงยังได้ความว่า สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดสตูล มีหนังสือแจ้งให้ทราบว่า ผู้ถูกกล่าวหายังมีได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ฉบับลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕ และวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๕ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทราบและกำหนดระยะเวลาให้ยื่นภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ โดยมีนางสมทรง ภริยาของผู้ถูกกล่าวหา และนางบุปผา พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด ลงชื่อรับหนังสือแทน ตามใบตอบรับเอกสารหมายเลข ร.๗ แผ่นที่ ๒ และ ร.๘ แผ่นที่ ๒ ตามลำดับ แต่ผู้ถูกกล่าวหา ยังคงเพิกเฉยไม่ได้ดำเนินการยื่นบัญชีรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน หรือแจ้งเหตุขัดข้องให้ผู้ร้องทราบแต่ประการใด และเมื่อพิจารณาถึงหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๖๑ เอกสารหมายเลข ร. ๑๖ ข้อ ๕ กำหนดวิธีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้ ๓ วิธี คือ จัดส่งด้วยตนเอง หรือมอบหมายให้บุคคลอื่นจัดส่งแทน จัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับและยื่นด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งหากผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถยื่นได้ด้วยตนเอง ก็ย่อมมอบหมายให้บุคคลอื่นจัดส่งแทน หรือจัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้ ยิ่งกว่านั้นหากผู้ถูกกล่าวหาเจ็บป่วยอาจจะด้วยเหตุดังกล่าวอ้างเพื่อขอขยายระยะเวลายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินออกไปก็ได้ แต่ผู้ถูก

กล่าวหาไม่ได้ดำเนินการแต่อย่างใด ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดสตูลมีหนังสือแจ้งให้ไปรับทราบข้อกล่าวหาตามเอกสารหมายเลข ร.๙ แผ่นที่ ๒ และบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาตามเอกสารหมายเลข ร.๑๑ แผ่นที่ ๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแสดงเหตุผลพร้อมพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์เจตนาของตนเอง ซึ่งข้อนี้ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยได้รับหนังสือทั้งสี่ฉบับดังกล่าว โดยลายมือชื่อผู้รับที่ปรากฏอยู่ในใบตอบรับเอกสารหมายเลข ร.๗ แผ่นที่ ๒ ไม่ใช่ลายมือชื่อของนางสมทรง ส่วนนางบุปผาที่ลงชื่อรับเอกสารใบตอบรับหมายเลข ร.๘ แผ่นที่ ๒ ก็เป็นพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดไม่ได้พักอาศัยอยู่ที่บ้านของผู้ถูกกล่าวหา และนางบุปผาไม่ได้นำเอกสารดังกล่าวมาให้ผู้ถูกกล่าวหา นอกจากนี้ลายมือชื่อผู้รับหนังสือแจ้งให้ไปรับทราบข้อกล่าวหาตามเอกสารหมายเลข ร.๘ แผ่นที่ ๒ และบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาตามเอกสารหมายเลข ร.๑๑ แผ่นที่ ๓ ก็ไม่ใช่ลายมือชื่อของนางสาวพัชรินทร์นั้น เห็นว่า สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดสตูล ส่งหนังสือทั้งสี่ฉบับไปยังผู้ถูกกล่าวหาทางไปรษณีย์ตอบรับบ้านเลขที่ ๑๒๑ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล ซึ่งเป็นที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียน ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหา อันเป็นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ และมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ.๒๕๖๑ เอกสารหมายเลข ร.๑๘ ข้อ ๓๔ วรรคหนึ่ง แล้วประกอบกับนางสมทรงเป็นภริยาของผู้ถูกกล่าวหา นางบุปผาเป็นพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด และนางสาวพัชรินทร์เป็นบุตรของผู้ถูกกล่าวหา หากบุคคลทั้งสามไม่แจ้งชื่อและสถานะที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกกล่าวหาเอง เจ้าหน้าที่ไปรษณีย์ก็ไม่อาจจะระบุในใบตอบรับได้อย่างถูกต้อง แสดงว่า

เจ้าหน้าที่ไปรษณีย์ได้นำส่งและมีผู้รับแทนจริง ทั้งไม่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ไปรษณีย์ผู้ส่งมีเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอื่นใดที่จะไม่นำส่งเอกสารให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา ที่นางสมทรงและนางสาวพัชรินทร์อ้างว่าไม่ใช่ลายมือชื่อของตนนั้น เป็นเรื่องง่ายแก่การกล่าวอ้าง แต่บุคคลทั้งสองมิได้ว่ากล่าวดำเนินคดีแก่ผู้ที่อ้างว่าปลอมลายมือชื่อของตนแต่อย่างใด จึงไม่มีน้ำหนักให้รับฟังเป็นความจริงได้ ส่วนที่นางบุปผาลงชื่อรับเอกสาร นางบุปผาเป็นพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด เมื่อมีเอกสารราชการส่งมาถึงผู้ถูกกล่าวหาในฐานะที่ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา จึงมีเหตุผลที่จะรับไว้เพื่อนำไปมอบให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา เชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบหนังสือทั้งฉบับด้วยเหตุผลที่ได้วินิจฉัยมาข้างต้น เมื่อผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดย่อมเป็นความผิดสำเร็จไปแล้ว แม้ภายหลังผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ก็ตาม แต่ก็เป็นการยื่นเมื่อพ้นเวลาตามที่กฎหมายกำหนด และเป็นการยื่นหลังจากที่ผู้ร้องมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๖ ย่อมไม่เป็นเหตุลบล้างการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่เกิดขึ้นแล้วให้ไม่เป็นความผิดไปได้ ยิ่งกว่านั้นนางสาวกรรณิการ์พยานผู้ถูกกล่าวหายังเบิกความว่า พยานเป็นผู้ไปยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแทนผู้ถูกกล่าวหา โดยผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มอบหมาย อีกทั้งยังปรากฏว่าบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ก็เป็นเอกสารชุดเดียวกันกับที่ผู้ถูกกล่าวหาเมื่ออยู่แล้วเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ซึ่งยังคงขาดเอกสารอีกหลายรายการ แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ใส่ใจและตระหนักต่อหน้าที่ที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องปฏิบัติ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน จาก

พยานหลักฐานตามทางไต่สวนข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดกรณีเข้ารับตำแหน่ง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ตามคำร้องของผู้ร้อง มีผลให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด นับแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ อันเป็นวันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ และต้องถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคท้าย และการกระทำของผู้ถูกกล่าวหายังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายณฤชย์ ปราบกรี ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดอำเภอละงู จังหวัดสตูล ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดนับแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ อันเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไปตามมาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคท้าย กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ ลงโทษจำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐

(อม.๕๐)

- ๑๐ -

บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน เห็นควรให้โอกาสกลับตัวเป็นพลเมืองดี
โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระ
ค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐

นายเพิ่มศักดิ์ สายสีทอง

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๒๔ /๒๕๖๖
คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒๘ /๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๘ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
 { นายณัฐชัย ปราบกรี้ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล จึงเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งขอให้วินิจฉัยให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งและขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ , ๑๑๔ วรรคสอง (๑), ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประกอบกับรายงานการไต่สวนของผู้ร้อง คำให้การของผู้ถูกกล่าวหา ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้แย้งกันในชั้นนี้รับฟังเป็นยุติว่า วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุต อำเภอละงู จังหวัดสตูล และยังดำรงตำแหน่งจนถึงปัจจุบัน จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง เมื่อเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันถัดจากวันเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ กับประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๔ กรณี ๗) องค์การบริหารส่วนตำบล (๒) รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งภายในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และผู้ถูกกล่าวหาทราบดีว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินภายในระยะเวลาที่กำหนด วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุตตามสำเนาใบรับแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เอกสารหมายเลข ร.๑๗ เป็นเวลาภายหลังจากที่

กฎหมายกำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบแล้ว ต่อมาวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งรับคำร้องและให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่นับแต่วันดังกล่าว

คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดหรือไม่ ผู้ร้องมีนางสาวชญาภา ละอองมณี เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการพิเศษสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลเบิกความว่า เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า ผู้ถูกกล่าวหายังไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบต่อผู้ร้องและให้ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ด้วยวิธีการส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังบ้านเลขที่ ๑๒๑ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล ซึ่งเป็นที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาตามฐานข้อมูลการทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง ส่งไปถึงเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๕ ตามใบตอบรับบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด ระบุชื่อผู้รับ "สมทรง" ภริยาของผู้ถูกกล่าวหา ตามเอกสารหมาย ร.๗ ผู้ถูกกล่าวหาเพิกเฉย ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๕ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า ผู้ถูกกล่าวหาต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน (ฉบับที่ ๒) พร้อมเอกสารประกอบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ ได้รับหนังสือ ด้วยวิธีการส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ไปยังบ้านเลขที่ ๑๒๑ ดังกล่าวของผู้ถูกกล่าวหา ส่งไปถึงเมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๕ ตามใบตอบรับบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด ระบุชื่อผู้รับ "บุปผา" ซึ่งเป็นพนักงาน อบต. (หมายถึงพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล) ตามเอกสาร

หมาย ร.๘ แต่ผู้ถูกกล่าวหาเพิกเฉย สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหา ณ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล ในวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ด้วยวิธีการส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังบ้านเลขที่ ๑๒๑ ดังกล่าวของผู้ถูกกล่าวหา ส่งไปถึงเมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๕ ตามใบตอบรับบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ระบุชื่อผู้รับ “พัชรินทร์” บุตรสาว ตามเอกสารหมาย ร.๙ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหาตามกำหนด โดยไม่แจ้งเหตุขัดข้อง สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๕ แจ้งข้อกล่าวหาไปให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วยวิธีการส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ บ้านเลขที่ ๑๒๑ ของผู้ถูกกล่าวหา ส่งไปถึงเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ใบตอบรับของบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด ระบุชื่อผู้รับ "พัชรินทร์" บุตรสาว ตามเอกสารหมาย ร.๑๐ และ ร.๑๑ ผู้ร้องไม่ได้รับบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาคืน ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและไม่ประสงค์จะแก้ข้อกล่าวหา ส่วนผู้ถูกกล่าวหานำสืบอ้างเหตุที่ไม่อาจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบได้ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด เนื่องจากป่วยมีอาการภาวะกระดูกสันหลังเสื่อมกดเบียดเส้นประสาทรุนแรงตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๕ มีอาการกล้ามเนื้ออ่อนแรง และปวดบริเวณขาอย่างรุนแรงไม่สามารถนั่งหรือยืนเป็นเวลานานๆ ได้ และต่อมาประมาณต้นเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด ๑๙) ทำให้อาการป่วยภาวะกระดูกสันหลังเสื่อมกดเบียดเส้นประสาทรุนแรง กล้ามเนื้อขาอ่อนแรง ปวดมากกว่าปกติไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ไม่ต่างจากคนพิการ ต้องรักษาด้วยกายภาพบำบัด รักษาตัวเป็นเวลานานหลายเดือน วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาไปยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลแล้ว เจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลแจ้งว่าเอกสารไม่ครบ ไม่รับ ให้มายื่นใหม่ภายหลัง ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคย

ได้รับหนังสือแจ้งว่ายังไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินจากสำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดสตูลฉบับลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕ และวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๕ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาทราบดีว่าผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูลเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องภายในหกสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ตามมาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเรื่องกำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ คือมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินภายในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ อันเป็นมาตรการทางกฎหมายเพื่อตรวจสอบการใช้อำนาจอรัฐของรองผู้บริหารท้องถิ่น ในลักษณะที่เป็นหน้าที่ แต่ก็เปิดโอกาสในการพิสูจน์ถึงเจตนา หากไม่ปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด กฎหมายยังบัญญัติให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดมีหนังสือแจ้งเตือนให้บุคคลผู้มีหน้าที่ดังกล่าวทราบถึงหน้าที่ด้วยวิธีการส่งหนังสือแจ้งไปยังบุคคลนั้นๆ ไปยังที่อยู่ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้ปฏิบัติตามภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด และเมื่อปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สิน และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กฎหมายบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้นั้นทราบ และกำหนดระยะเวลาตามสมควรให้ผู้นั้นมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และนำสืบแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาอันสมควร อย่างช้าไม่เกิน ๑๕ วันนับแต่ทราบข้อกล่าวหา และเมื่อบุคคลดังกล่าวไม่มารับทราบข้อกล่าวหา กฎหมาย

บัญญัติให้ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาไปให้บุคคลดังกล่าวทราบ หากล่วงพ้นกำหนด ๑๕ วัน หากไม่ได้รับบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาคืน ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับทราบข้อกล่าวหาและไม่ประสงค์จะแก้ข้อกล่าวหา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙, ๑๑๔ และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินการที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการยื่นบัญชี พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๓๔, ๓๖, ๓๗ และ ๓๘ ผู้ร้องจึงดำเนินการตามขั้นตอนการตรวจสอบเกี่ยวกับบัญชีทรัพย์สินแล้ว การที่ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธทำนองที่ไม่ได้รับหนังสือจากสำนักงานป.ป.ช.ประจำจังหวัดสตูลทั้งสี่ฉบับ และนำพยานปากนางสมทรง ปราบกรีกกับนางสาวพัชรินทร์ ปราบกรีมารับปากยืนยันว่า หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดสตูลที่ผู้ร้องอ้างว่าส่งถึงผู้ถูกกล่าวหา ตามเอกสารหมายเลข ร.๗ ร.๙ และ ร.๑๐ ลายมือชื่อในใบตอบรับบริษัทไพบรณียไทย จำกัด ไม่ใช่ลายมือชื่อของนางสมทรงและนางสาวพัชรินทร์นั้น เมื่อเจ้าหน้าที่ไพบรณียผู้ส่งไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา และนางสมทรงกับนางพัชรินทร์อาจได้รับความเสียหายจากการที่มีผู้ปลอมลายมือชื่อของตน แต่บุคคลทั้งสองกลับนิ่งเฉยไม่ดำเนินการอะไรเพื่อดำเนินคดีกับบุคคลดังกล่าว และลายมือชื่อนางสมทรงที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาเปรียบเทียบกับเอกสารหมายเลข ค.๓ มีลายมือชื่อเดียว ผู้ถูกกล่าวหาไม่นำ ลายมือชื่อของนางสมทรงในระยะเวลาใกล้เคียงกับวันที่ลงลายมือชื่อในใบตอบรับบริษัทไพบรณียไทย จำกัด มากเพียงพอเพื่อพิสูจน์ยืนยันข้อเท็จจริง จึงยังไม่อาจรับฟังได้มั่นคงแน่นอน สำหรับหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาขึ้นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เอกสารหมายเลข ร.๘ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าลายมือชื่อที่รับหนังสือได้แก่นางบุปผา พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด ไม่ใช่คนที่อาศัยอยู่ในบ้านนั้น ได้ความจากผู้ถูกกล่าวหา นางสาวกรรณิการ์และนางสาวพัชรินทร์ว่า บางครั้งเจ้าหน้าที่องค์การ

บริหารส่วนตำบลน้ำผุดจะนำเอกสารมาให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อที่บ้าน วันที่นางบุพผาลงลายมือ
ชื่อรับหนังสือเป็นวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันศุกร์ เวลา ๑๕ นาฬิกา ยังอยู่ในวันเวลา
ราชการ และหนังสือที่ส่งมาถึงผู้ถูกกล่าวหาเป็นหนังสือของทางราชการ ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาไม่
นำนางบุพผามาเบิกความถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการลงลายมือชื่อรับหนังสือ เมื่อนางบุพผาเป็น
พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด เป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา มีเหตุผลฟังได้ว่า
นางบุพผารับหนังสือที่บ้านของผู้ถูกกล่าวหาแล้วนำเอกสารมาให้ผู้ถูกกล่าวหา นอกจากนี้เมื่อ
เปรียบเทียบลายมือชื่อในช่องเจ้าหน้าที่ไปรษณีย์ผู้นำจ่ายล้วนเป็นลายมือชื่อบุคคลคนเดียวกัน จึงเป็น
เจ้าหน้าที่ไปรษณีย์รับผิดชอบนำเสนอส่งจดหมายหรือพัสดุให้แก่คนในพื้นที่บริเวณนั้นเป็นประจำ และเมื่อ
ได้รับความจากนางสมทรงและนางสาวพัชรินทร์เบิกความตอบศาลถามว่า เอกสารหรือพัสดุที่ส่งหา
พยาน หากระบุว่าบ้านเลขที่ ๑๒๑ เจ้าหน้าที่ไปรษณีย์ก็จะนำมาส่งบ้านเลขที่ ๑๒๑ ยิ่งชี้ชัดว่า
เจ้าหน้าที่ไปรษณีย์ได้ไปส่งที่บ้านเลขที่ ๑๒๑ ได้อย่างถูกต้อง ทั้งที่อยู่สำนักงาน ป.ป.ช.จัดส่ง
หนังสือให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นที่อยู่ตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎรของ
ผู้ถูกกล่าวหา ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาที่อ้างว่า พักอาศัยอยู่ที่บ้านเลขที่ ๓๗๕ ซึ่งเป็นรีสอร์ท
เป็นข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างลอยๆไม่มีพยานหลักฐานว่า ผู้ถูกกล่าวหาพักอาศัยอยู่สถานที่
ดังกล่าวจริง และยังขัดกับที่อยู่ตามบัตรประชาชนของผู้ถูกกล่าวหา ที่อยู่ในใบรับรองแพทย์เอกสาร
หมาย ค.๔ และ ค.๕ รวมถึงสถานที่ที่ผู้ถูกกล่าวหากักตัวตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ
ลงวันที่ ๑๑ และ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาก็กักตัว ณ บ้านเลขที่ ๑๒๑ ดังกล่าว ตาม
เอกสารหมาย ค.๑ และ ค.๒ ทางไตสวนของผู้ร้องประกอบพยานเอกสารและพฤติการณ์จึงน่าเชื่อ
ว่า ผู้ถูกกล่าวหาพักอาศัยอยู่ที่บ้านเลขที่ ๑๒๑ จริงและได้รับหนังสือตามเอกสารหมาย จ.๗ ถึง
จ.๑๐ จากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ผู้ถูกกล่าวหานำสืบอ้างเหตุที่ไม่อาจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน

และหนังสือนี้ได้ภายในกำหนดดังกล่าว เนื่องจากป่วยมีอาการภาวะกระดูกสันหลังเสื่อมกดเบียดเส้นประสาทรุนแรงตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๕ มีอาการกล้ามเนื้ออ่อนแรง และปวดบริเวณขาอย่างรุนแรงไม่สามารถนั่งหรือยืนเป็นเวลานานๆ ได้และ ต่อมาประมาณต้นเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาติดเชื้อไวรัส โควิด ๑๙ (โควิด ๑๙) ทำให้กล้ามเนื้อขาอ่อนแรง ปวดมากกว่าปกติไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ไม่ต่างจากคนพิการ ต้องรักษาด้วยกายภาพบำบัด รักษาตัวเป็นเวลานานหลายเดือนที่โรงพยาบาลสตูลก่อนแล้วมารักษาตัวต่อกับนายแพทย์ภรณ์ธรรม อุโพบูลย์ที่คลินิก แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้หลักฐานทางการแพทย์แสดงว่าในระยะเวลาตามที่อ้างมานั้นผู้ถูกกล่าวหาเจ็บป่วยจนถึงขนาดไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้จริง คงได้รับความจากใบรับรองแพทย์ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๗ เอกสารหมายเลข ค.๕ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับการตรวจรักษาที่โรงพยาบาลสตูล นายแพทย์ภรณ์ธรรมผู้ตรวจมีความเห็นว่า อาการปวดบั้นเอว ร้าวลงขา และผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับการตรวจรักษาที่คลินิกแพทย์ภรณ์ธรรม ตามใบรับรองแพทย์ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๗ เอกสารหมายเลข ค.๔ ผู้ตรวจรักษามีความเห็นว่า มีอาการปวดที่บั้นเอวร้าวลงขา ๒ ข้าง มีอาการมากตอนที่นั่งยืนเดิน นั่งนาน ยกของหนัก ไม่ปรากฏอาการเจ็บป่วยถึงขนาดไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ตามที่กล่าวอ้าง ส่วนพยานผู้ถูกกล่าวหาปากนางประไพ ยังนี้ เป็นเพียงผู้ช่วยแพทย์แผนไทยและได้ผ่านการอบรมหลักสูตรนวดไทยเพื่อสุขภาพเท่านั้น ไม่ปรากฏว่าผ่านการอบรมหลักสูตรใดที่สามารถรักษาด้วยวิธีทำกายภาพบำบัดให้แก่ผู้ป่วยได้ การนวดให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาที่ไม่ได้อยู่ในความควบคุมหรือสั่งการของแพทย์เฉพาะทางด้านกายภาพบำบัดประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาไม่มีหลักฐานการแพทย์ที่สามารถยืนยันอาการของผู้ถูกกล่าวหาว่าไม่สามารถจัดการงานด้วยตนเองได้จริง คำเบิกความของนางประไพถึงอาการป่วยของผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่อาจรับฟังได้ ที่ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความตอบศาลถามว่า วันที่นายสนั่น ศิริสม นายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดมีคำสั่งตั้งผู้ถูกกล่าวหาเป็นรองนายก

องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด นายสนั่นทราบถึงอาการป่วยของผู้ถูกกล่าวหาอยู่แล้ว เหตุไฉนจึงตั้งผู้ถูกกล่าวหาให้ได้รับตำแหน่งนี้โดยมีหน้าที่สำคัญเกี่ยวกับงานสาธารณสุข การคลัง และการกีฬา ซึ่งจะปฏิบัติงานได้ไม่เต็มที่ เป็นที่เสียหายแก่ทางราชการได้ ข้อที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า นายสนั่นบอกให้ผู้ถูกกล่าวหาช่วยกันประคับประคองการทำงานไปก่อน โดยให้นำเอกสารไปลงลายมือชื่อที่บ้าน ได้ไปทำงานวันละประมาณ ๑๐ นาทีก็ได้ ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้นายสนั่นมาเบิกความยืนยันข้อเท็จจริงถึงเหตุผลความจำเป็นเช่นนั้น เมื่อผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดที่รับผิดชอบงานเกี่ยวกับสาธารณสุข การคลัง และการกีฬา จึงต้องมียานในหน้าที่รับผิดชอบเป็นงานประจำ ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ลาป่วย แต่ยังคงมาปฏิบัติงานในหน้าที่ได้ เข้าประชุม ลงลายมือชื่อในเอกสารในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติได้ เชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้เจ็บป่วยรุนแรงถึงขนาดไม่สามารถจัดการงานได้ดังเช่นคนพิการ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าติดโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด ๑๙) เมื่อพิจารณาคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อแล้วเห็นว่า เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลน้ำผุดมีคำสั่งให้ดำเนินการกักกัน/ควบคุมตัวเองไว้สังเกตเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน มิได้ระบุว่า ผู้ถูกกล่าวหาติดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด ๑๙) ตามเอกสารหมาย ค.๑ และ ค.๒ ผู้ถูกกล่าวหา ก็ไม่ได้ให้นายรุ่งศักดิ์ จอสกุล เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อผู้ออกคำสั่งมาสืบยืนยันว่า ความจริงเป็นเช่นใด เมื่อพิจารณาถึงการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๕ กำหนดให้ผู้ยื่นบัญชีสามารถยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้หลายวิธี ได้แก่ การยื่นด้วยตนเอง หรือมอบหมายให้บุคคลอื่นจัดการส่งแทน การจัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือการยื่นด้วยวิธีการทาง

อิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ตามประกาศฯข้อ ๑๓ ยังระบุให้โอกาสผู้ยื่นบัญชีในการขอขยายระยะเวลา ยื่นบัญชีออกไปได้ โดยต้องระบุเหตุผล และความจำเป็นต่อสำนักงาน ป.ป.ช.เป็นหนังสือ ผู้ถูกกล่าวหาปล่อยให้ล่วงเลยเวลาตามที่กฎหมายกำหนดไปจนกระทั่งวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหา กับนางสาวกรรณิการ์ ปราบกริได้เดินทางไปที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช.จังหวัด สตุล ตามทะเบียนผู้มาติดต่อราชการเอกสารหมายเลข ค.๖ ซึ่งนางสาวชญาภาเบิกความว่า ในวันดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหา ยังมีได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เจ้าหน้าที่ได้แจ้งให้ทราบ ว่าต้องยื่นเอกสารใดบ้าง ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ยื่น เป็นเพียงผู้มาติดต่อ ฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหา ยังมีได้ยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในวันดังกล่าว การที่ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินในวาระเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ เป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินภายหลังพ้นระยะเวลาที่ กฎหมายกำหนดแล้วถึง ๑ ปี ๗ เดือน และเป็นเวลาหลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.ได้มีมติ กล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาตั้งแต่วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๖ และรายงานผลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.แล้ว ดังนั้น เมื่อหน้าที่ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เป็นหน้าที่ซึ่งกำหนดไว้ตามกฎหมายเพื่อ สร้างระบบติดตามและตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความรัดกุมและเกิดประสิทธิภาพอย่างแท้จริง การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจึงเป็นหลักเกณฑ์พื้นฐานสำคัญที่ผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมืองทุกคนจะต้องตระหนักรู้ว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัดและเป็นมาตรฐาน เดียวกัน การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินภายในกำหนด ระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด และสำนักงาน ป.ป.ช.มีหนังสือแจ้งเตือนถึง ๒ ครั้งแล้วและแจ้งให้ไป รับทราบข้อกล่าวหากับแจ้งข้อกล่าวหา แต่ผู้ถูกกล่าวหาเพิกเฉย พฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหา ดังได้ วินิจฉัยข้างต้นมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

และเอกสารประกอบโดยมีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดฐานเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องและมีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗

จึงวินิจฉัยว่า นายณฤชย์ ปราบกี้ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบโดยมีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นายกีรติ วรพุทธิพงศ์

พิเคราะห์คำร้อง คำให้การของผู้ถูกกล่าวหา พยานหลักฐานตามทางไต่สวนและ คำแถลงปิดคดีของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดที่ ๖๘๕/๒๕๖๔ เรื่องแต่งตั้งรองนายกองค์การ บริหารส่วนตำบลน้ำผุด เอกสารหมาย ร.๕ และยังดำรงตำแหน่งจนถึงปัจจุบัน จึงเป็นเจ้าพนักงาน ของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ และเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.กำหนด มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ของตนเอง คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันถัดจากวันเข้ารับตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ และประกาศ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ กับประกาศคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ของเจ้าพนักงานของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อที่ต้องปฏิบัติ ดังกล่าวแล้ว แต่ไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งดังกล่าวภายในกำหนดคือวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ร้องเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามกฎหมาย และมีพฤติการณ์ อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน จึงมีมติให้ดำเนินคดีแก่ผู้ถูกกล่าวหา

และยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ และเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ อันเป็นเวลาหลังจากผู้ร้องมีมติให้ดำเนินคดีแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาให้นางกรรณิกา ปราบกริ บุตรสาว ไปยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด ต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล ตามสำเนาบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเอกสารหมายเลข ร.๑๗ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งรับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณา และผู้ถูกกล่าวหาได้หยุดปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล หรือไม่ ได้ความจากนางสาวชญาภา ละอองมณี เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สิน ชำนาญการพิเศษ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล ว่า เมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งดังกล่าวภายในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล มีหนังสือที่ ปช ๐๐๔๐ (สต)/๐๑๕๓ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕ และหนังสือที่ ปช ๐๐๔๐ (สต)/๐๑๘๐ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๕ ตามเอกสารหมายเลข ร.๗ และ ร.๘ แจ้งเตือนให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินให้ถูกต้องแล้ว ๒ ครั้ง แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้อง ที่ผู้ถูกกล่าวหาต่อสู้ว่ามีได้จงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และไม่มีเจตนาที่จะไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน โดยอ้างว่าช่วงกำหนดเวลาที่ต้องยื่นบัญชี ผู้ถูกกล่าวหาป่วยเป็นภาวะกระดูกสันหลังเสื่อมกดเบียดเส้นประสาทกำเริบรุนแรง กับต้องกักกันตนเองที่บ้านเนื่องจากมีภาวะเสี่ยงติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ โดยมีเอกสารการถูกกักกันและควบคุมตัวกรณีเกิดข้อสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อโควิด ๑๙ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ถึง ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๙ มีนาคม

๒๕๖๕ ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเอกสารหมายเลข ค.๑ และ ค.๒ และเอกสารยืนยันอาการป่วยภาวะกระดูกสันหลังเสื่อมกดเบียดเส้นประสาท ที่ต้องเข้ารับการรักษาด่วนที่คลินิกแพทยกรรมธรรมตั้งแต่ช่วงเดือนกันยายน ๒๕๖๓ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๗ ตามใบรับรองแพทย์เอกสารหมายเลข ค.๔ และ ค.๕ มาเป็นหลักฐานนั้น ได้ความว่าผู้ถูกกล่าวหายังสามารถทำงานรับเงินเดือนในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล กับเข้าร่วมประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบล ในระหว่างปี ๒๕๖๕ ถึงปี ๒๕๖๖ ได้ และการถูกกักตัวตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อจากภาวะเสี่ยงและติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ดังกล่าวคงมีอยู่เพียงชั่วระยะเวลาสั้นๆ ส่วนอาการป่วยด้วยภาวะกระดูกสันหลังเสื่อมกดเบียดเส้นประสาทก็มิได้ส่งผลให้ผู้ถูกกล่าวหาอยู่ในภาวะเจ็บป่วยจนช่วยเหลือตนเองไม่ได้ต่อเนื่องตลอดเวลาตั้งแต่วันที่มียาที่ขึ้นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามกฎหมาย โดยเฉพาะเมื่อผู้ถูกกล่าวหากลับมาใช้ชีวิตปกติได้ตั้งแต่ช่วงกลางปี ๒๕๖๕ แต่กลับไม่รวบรวมเอกสารให้ครบถ้วนแล้วยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามที่ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ ยิ่งไปกว่านั้นเมื่อการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินสามารถทำได้หลายวิธีการ ตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๕ ที่ระบุว่า ผู้ยื่นบัญชีสามารถยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินได้ด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง ดังต่อไปนี้ (๑) จัดส่งด้วยตนเองหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นจัดส่งแทน (๒) จัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ (๓) ยื่นบัญชีด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ การที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างความเจ็บป่วยอันเป็นเหตุผลส่วนตัวขึ้นขัดขวางการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ทั้งปล่อยระยะเวลาเนิ่นนานเป็นปีนับจากวันที่อาการป่วยทุเลาสามารถใช้ชีวิตได้ตามปกติ จนถึงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ จึงให้นางกรรมการ ปราบปราม บุตระสาว นำบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินไปยื่นต่อสำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดสตูลแทน แสดงให้เห็นว่า

ผู้ถูกกล่าวหาไม่ใส่ใจต่อการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามกฎหมาย ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล แล้ว เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ แต่เจ้าหน้าที่ไม่รับเนื่องจากเอกสารไม่ครบนั้น แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะมีทะเบียนสำหรับผู้มาติดต่อราชการ (ด้านตรวจสอบทรัพย์สิน) เอกสารหมายเลข ค.๖ เป็นหลักฐานว่า วันดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาเดินทางไปติดต่อที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล นั้น ได้ความจากนางสาว ชญาภาว่า ภายหลังจากที่เจ้าหน้าที่ชี้แจงให้ผู้มาติดต่อยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินทราบว่า การยื่นบัญชีต้องเตรียมเอกสารใดและเขียนแบบบัญชีอย่างไร มีผู้มาติดต่อหารายนำบัญชีทรัพย์สิน และหนี้สินมายื่น ส่วนผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มาติดต่อเจ้าหน้าที่เพื่อยื่นบัญชีแต่อย่างใด ซึ่งหากมีการยื่น บัญชีเจ้าหน้าที่จะมีใบรับแสดงรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินระบุว่าเอกสารที่รับไว้มีจำนวนกี่แผ่น กรณีเอกสารไม่ครบถ้วนถูกต้องเจ้าหน้าที่จะชี้แจงให้นำส่งเพิ่มเติมในภายหลัง เมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่มี ใบรับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่มาเป็นหลักฐาน ทั้งการยื่นบัญชีทรัพย์สิน และหนี้สินไม่ว่าเอกสารจะครบหรือขาด เจ้าหน้าที่สามารถรับบัญชีไว้แล้วแจ้งให้ผู้ยื่นบัญชีนำส่ง เอกสารที่ขาดในภายหลัง กรณีย่อมไม่มีเหตุผลที่เจ้าหน้าที่จะไม่รับบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเนื่องจาก เอกสารไม่ครบตามข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกกล่าวหา ส่วนที่อ้างว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ทราบว่าสามารถให้ บุคคลอื่นไปยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินแทนได้ ก็ได้ความจากนางสาวชญาภาว่า ก่อนจะมีการยื่น บัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล ได้มีแผนพบประชาสัมพันธ์ที่ระบุถึง วิธีปฏิบัติในการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินว่าสามารถยื่นด้วยตนเองหรือให้ผู้แทนมายื่นและ ยื่นได้ทางไปรษณีย์ ส่งไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลต่างๆ ในพื้นที่จังหวัดสตูล เมื่อพิจารณา ประกอบกับใบรับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เอกสารแผ่นแรกในชุดแบบฟอร์มบัญชี ทรัพย์สินและหนี้สินก็ปรากฏช่องว่างระบุให้ผู้ยื่นหรือผู้ยื่นแทนลงลายมือชื่อไว้ ย่อมเป็นการชัดเจนว่า

ผู้ยื่นบัญชีต้องได้ทราบว่าการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินสามารถกระทำโดยให้บุคคลอื่นยื่นแทนได้ สำหรับข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาที่ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ทราบและไม่เคยได้รับหนังสือแจ้งเตือนให้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามเอกสารหมายเลข ร.๗ และ ร.๘ นั้น เมื่อปรากฏว่าหนังสือแจ้งเตือนตามเอกสารหมายเลข ร.๗ และ ร.๘ ตลอดทั้งหนังสือให้ไปรับทราบข้อกล่าวหาตามเอกสารหมายเลข ร.๘ และหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาตามเอกสารหมายเลข ร.๑๐ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลได้จัดส่งตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๓๔, ๓๖, ๓๗ และข้อ ๓๘ ไปยังผู้ถูกกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ บ้านเลขที่ ๑๒๑ หมู่ ๑๐ ตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล ซึ่งเป็นที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาตามฐานข้อมูลการทะเบียนราษฎรกรมการปกครอง จึงเป็นการส่งโดยชอบตามข้อ ๑๓ แห่งระเบียบดังกล่าว ที่ระบุว่า ...การใดที่กำหนดให้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลใดเป็นการเฉพาะ ถ้าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร หรือตามหลักฐานที่ปรากฏจากการตรวจสอบ ให้ถือว่าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งโดยชอบแล้ว โดยเฉพาะเมื่อข้อเท็จจริงได้ความจากผู้ถูกกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหา มีที่อยู่และพักอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๑๒๑ หมู่ ๑๐ ตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล ตามที่อยู่ในฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร และไม่มีที่อยู่ติดต่ออื่น เชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบหนังสือแจ้งเตือนให้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินจากสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลแล้ว ข้อต่อสู้ของผู้ถูกกล่าวหาไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง พยานหลักฐานจากทางใต้สวนฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเพิกเฉยต่อหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อให้เกิดการตรวจสอบความสุจริตของผู้ใช้อำนาจรัฐ จึงเป็นการจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินพร้อม

เอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือ
หนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ อำเภอละงู จังหวัดสตูล
อันเป็นความผิดตามคำร้อง

จึงวินิจฉัยว่า นายณัฐชัย ปราบกี้ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน
ต่อผู้ร้อง ด้วยมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีเข้ารับ
ตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ อำเภอละงู จังหวัดสตูล ตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔
วรรคสอง (๑) ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ อำเภอละงู
จังหวัดสตูล นับแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ อันเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่
ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไปตามมาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔
วรรคสาม กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ ให้จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่า
ผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นายทวีศักดิ์ อุณนาทรรัตนกุล

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๒๔/๒๕๖๖

คดีหมายเลขแดงที่ อม. /๒๕๖๓

วันที่ ๒๘ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์คำร้อง คำให้การ พยานหลักฐานตามทางไต่สวน ประกอบสำนวนการไต่สวนของผู้ร้อง และคำแถลงปิดคดี ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติว่า เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล และยังคงดำรงตำแหน่งอยู่จนถึงปัจจุบัน ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามประกาศของผู้ร้อง และเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ กับประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งภายในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ตามสำเนาใบรับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเอกสารหมายเลข ร.๑๗ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูลหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาให้การต่อสู้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งต่อผู้ร้องภายในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ แต่ในช่วงระยะเวลาการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาป่วยมีภาวะกระดูกสันหลังเสื่อมกดเบียดเส้นประสาทรุนแรงตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๕ ไม่สามารถนั่งหรือยืนเป็นเวลานานๆ ได้ ต้องทำกายภาพบำบัดหลายเดือน ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาป่วยด้วยอาการดังกล่าวมาตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ และเข้ารับ

การรักษาที่โรงพยาบาลจังหวัดสตูลมาโดยตลอดถึงปัจจุบัน ต่อมาช่วงต้นเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหามีอาการเสี่ยงว่าจะติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล น้ำผุดกับเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดจึงให้ผู้ถูกกล่าวหากักตนเองอยู่ที่บ้านตั้งแต่วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหา เข้าติดต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล เพื่อจะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินพร้อม เอกสารประกอบ แต่เจ้าหน้าที่ปฏิเสธไม่รับเอกสารของผู้ถูกกล่าวหา และให้ผู้ถูกกล่าวหาติดต่อ ราชการในวันหลัง จากนั้นเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จึงถูกกักตัวตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาติดเชื้อไวรัส โคโรนา ๒๐๑๙ ทำให้อาการป่วยภาวะกระดูกสันหลังทับเส้นประสาทรุนแรงจนไม่สามารถช่วยเหลือ ตนเองได้ ทำให้ไม่สามารถจัดเตรียมเอกสารประกอบการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ได้ทันภายในกำหนดเวลา ทางไตสวนผู้ร้องมีนางสาวชญาภา ละอองมณี เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สิน ขำนาญการ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล เบิกความว่า พยานเป็นผู้ตรวจสอบบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕ และวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๕ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและกำหนดระยะเวลาให้ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ โดยมีนางสมทรง ปราบกรี ภริยาผู้ถูกกล่าวหา และนางบุปผา สระแก้ว พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด ลงลายมือชื่อรับหนังสือไว้แทน ตามใบตอบรับเอกสาร หมาย ร.๗ แผ่นที่ ๒ และ ร.๘ แผ่นที่ ๒ ตามลำดับ แต่ผู้ถูกกล่าวหายังคงเพิกเฉย ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหา โดยมีนางสาวพัชรินทร์ ปราบกรี บุตรผู้ถูกกล่าวหา ลงลายมือชื่อรับหนังสือไว้แทนตามใบตอบรับเอกสาร หมาย ร.๙ แผ่นที่ ๒ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรับทราบข้อกล่าวหา สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำสตูล จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๕ แจ้งข้อกล่าวหาและส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ ผู้ถูกกล่าวหา โดยมีนางสาวพัชรินทร์เป็นผู้ลงลายมือชื่อรับหนังสือไว้แทนตามใบตอบรับเอกสารหมาย

ร.๑๐ และ ร.๑๑ แผ่นที่ ๓ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ชี้แจง เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับว่า ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่ามีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง ภายในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เท่ากับว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าตนมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาได้ไปยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลแล้วตามทะเบียนสำหรับผู้มาติดต่อราชการเอกสารหมายเลข ค.๖ แล้วแต่เจ้าหน้าที่ปฏิเสธไม่รับเอกสารของผู้ถูกกล่าวหา เนื่องจากยังขาดเอกสารเกี่ยวกับหนี้สินของนางสมทรงซึ่งเป็นภริยาผู้ถูกกล่าวหา นั้น ก็เป็นการไปติดต่อขอยื่นหลังจากครบกำหนดที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งมาแล้วกว่า ๒ อาทิตย์ ทั้งยังแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าในวันดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหายังมีได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง เนื่องจากเอกสารยังไม่ครบถ้วน และตนมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องให้ถูกต้องครบถ้วนในภายหลัง ซึ่งในข้อนี้ก็สอดคล้องกับคำเบิกความของนางสาวชญาภาที่ว่า ในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาเพียงแค่มาติดต่อสอบถามเกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเท่านั้น โดยไม่ได้เข้าไปในสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล ซึ่งในวันดังกล่าวมีผู้มาติดต่อเรื่องการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน รวม ๒๕ คน เป็นผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๒๑ คน เป็นเพื่อน ๔ คน โดยมีผู้มายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๑๓ คน และมายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติม ๒ คน ส่วนอีก ๖ คน เจ้าหน้าที่ได้ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการยื่นเอกสารและการเขียนแบบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน โดยหลังจากได้รับคำอธิบายแล้วในเวลาต่อมา ๕ คน ได้มายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน แต่ผู้ถูกกล่าวหา ยังคงไม่ได้ยื่น นางสาวชญาภาเบิกความถึงรายละเอียดของผู้ที่เข้ามาติดต่อขอยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ปรากฏมีทั้งผู้ที่ยื่นแสดงได้ถูกต้องครบถ้วนในวันนั้นและมายื่นแสดงในภายหลัง โดยไม่ปรากฏมูลเหตุจูงใจใดที่นางสาวชญาภาจะต้องเบิกความใส่ร้ายผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งข้อเท็จจริงยังได้ความจากทางไต่สวนต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาเพิ่งดำเนินการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ อันเป็นเวลาหลังจากผู้ร้องมีมติชี้มูลความผิดของผู้ถูกกล่าวหาแล้วเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๖ โดยเอกสารที่ผู้ถูกกล่าวหานำมายื่นแสดงก็

เป็นเอกสารชุดเดียวกันกับผู้ถูกกล่าวหาเคยนำไปยื่นต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ การปล่อยระยะเวลาให้ล่วงเลยมานานถึงปีกว่านับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลปฏิเสธไม่รับเอกสารของผู้ถูกกล่าวหาเนื่องจากเอกสารยังไม่ถูกต้องครบถ้วนประกอบกับเอกสารที่ผู้ถูกกล่าวหาอื่นก็ยังคงเป็นชุดเดิม แสดงให้เห็นถึงความไม่ขวนขวายและความไม่ใส่ใจในการดำเนินการ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยได้รับหนังสือของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล ฉบับลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕ และวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๕ ที่แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาอื่นยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และหนังสือของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล ฉบับลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ ที่แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหา ลายมือชื่อผู้รับที่ปรากฏอยู่ในใบตอบรับไม่ใช่ลายมือชื่อของนางสมทรงและนางสาวพัชรินทร์ ส่วนนางบุปผาที่ลงลายมือชื่อรับเอกสารเป็นพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด ไม่ได้พักอาศัยอยู่ที่บ้านของผู้ถูกกล่าวหา นางบุปผาไม่ได้นำเอกสารดังกล่าวมาให้ผู้ถูกกล่าวหาเห็นว่าการมีหนังสือแจ้งเตือนของผู้ร้องเป็นเพียงขั้นตอนหนึ่งเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาอื่นยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ถูกต้องครบถ้วน ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะได้รับหนังสือแจ้งเตือนหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาที่ยังคงมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามกำหนดเวลาของกฎหมาย นอกจากนี้ทางไต่สวนได้เห็นว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลส่งหนังสือทั้งสามฉบับดังกล่าวไปยังที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรแล้ว ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเองก็เบิกความรับว่าที่อยู่ตามทะเบียนราษฎรดังกล่าวเป็นที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา จึงถือเป็นการส่งหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาอื่นยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาโดยชอบแล้ว ทั้งการที่ไประณีย์ตอบรับระบุชื่อและสถานะของผู้รับในฐานะภริยา บุตร และพนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดได้อย่างถูกต้อง ยิ่งแสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ไประณีย์จัดส่งหนังสือดังกล่าวโดยมีบุคคลทั้งสามเป็นผู้รับและยืนยันสถานะความเกี่ยวข้องกับผู้ถูกกล่าวหาไว้จริง เนื่องจากหากบุคคลทั้งสามไม่แจ้งชื่อและสถานะความเกี่ยวข้องของตนเองกับผู้ถูกกล่าวหา เจ้าหน้าที่ไประณีย์ก็ไม่อาจจะบรรยายละเอียดดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง ทั้งข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่านางบุปผาซึ่งเป็นพนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดซึ่งเป็นผู้ร่วมงานของผู้ถูกกล่าวหาเคยมีสาเหตุโกรธเคือง

กับผู้ถูกกล่าวหาที่จะเป็นเหตุให้นางบุปผาไม่นำส่งหนังสือที่ตนรับไว้ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา ดังนี้ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าลายมือชื่อของนางสมทรงและนางสาวพัชรินทร์ไม่ใช่ลายมือชื่อจริง และนางบุปผาไม่นำส่งหนังสือให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นข้อกล่าวอ้างที่ไม่มีหลักฐานสนับสนุนและง่ายต่อการกล่าวอ้างเพื่อให้ตนเองพ้นผิด ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือทั้งสามฉบับไว้โดยชอบแล้ว ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าในช่วงเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาทำหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีเข้ารับตำแหน่ง ผู้ถูกกล่าวหาป่วยด้วยภาวะกระดูกสันหลังเสื่อมกดเบียดเส้นประสาทรุนแรงต้องรักษาด้วยการทำกายภาพบำบัดเป็นเวลาหลายเดือน และต่อมาผู้ถูกกล่าวหาติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ทำให้อาการป่วยภาวะกระดูกสันหลังทับเส้นประสาทรุนแรง ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ จึงจัดเตรียมเอกสารประกอบการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไม่ทันภายในกำหนด เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาให้การว่าตนเองป่วยด้วยภาวะกระดูกสันหลังทับเส้นประสาทรุนแรงมาตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ และเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลจังหวัดสตูลมาโดยตลอดถึงปัจจุบัน แต่ข้อเท็จจริงกลับปรากฏตามทางไต่สวนว่า ผู้ถูกกล่าวหายังคงเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดได้เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ โดยผู้ถูกกล่าวหารับว่าช่วงปี ๒๕๖๕ ถึงปี ๒๕๖๖ ผู้ถูกกล่าวหาสามารถทำงานและเข้าร่วมประชุมที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดได้โดยมิได้ลาราชการ เพียงแต่นั่งประชุมได้ไม่นานเนื่องจากร่างกายมีปัญหา อีกทั้งผู้ถูกกล่าวหายังได้รับเงินเดือนจากการเข้ารับตำแหน่งดังกล่าวมาโดยตลอด โดยนางสาวกรณิการ์ ปราบกรี บุตรผู้ถูกกล่าวหาก็ก่อความว่า บางวันพยานขับรถพาผู้ถูกกล่าวหาไปทำงานและลงลายมือชื่อในเอกสารด้วย นอกจากนี้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงจากแพทย์ของโรงพยาบาลจังหวัดสตูลที่ผู้ถูกกล่าวหาเข้าทำการรักษาตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ ถึงปัจจุบันว่าผู้ถูกกล่าวหาเจ็บป่วยด้วยอาการดังกล่าวจนถึงขนาดที่ไม่สามารถปฏิบัติราชการหรือช่วยเหลือตนเองได้อย่างไร ข้อเท็จจริงคงได้ความจากนางประไพ ยิ่งนึ่ง พยานผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งได้ความว่าประกอบอาชีพเป็นผู้ช่วยแพทย์แผนไทย ประจำโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลกำแพง อำเภอละงูจังหวัดสตูล เพียงว่าหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาป่วยจากการติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ บุตรสาวผู้ถูกกล่าวหาว่าจ้างให้พยานไปทำกายภาพบำบัดให้ผู้ถูกกล่าวหาที่บ้าน ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ต้องอยู่ในท่านอน แต่การทำกายภาพบำบัดของนางประไพก็ไม่ปรากฏว่าเป็นการกายภาพบำบัดตามคำสั่งของ

แพทย์ที่ได้รับใบประกอบวิชาชีพ ทั้งยังเป็นการทำกายภาพบำบัดเพียงแค่อาทิตย์ละ ๑ ครั้ง โดยไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับการรักษาโดยวิธีอื่นใดอีกอันจะทำให้เห็นว่าเป็นภาวะความเจ็บป่วยถึงขั้นรุนแรงจนมีอาจช่วยเหลือตนเองได้ น่าเชื่อว่าอาการเจ็บป่วยของผู้ถูกกล่าวหาเกิดขึ้นเป็นช่วง ๆ เท่านั้น กรณีจึงยังไม่อาจรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ตลอดเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผุดต่อเนื่องถึงช่วงเวลาที่ถูกกล่าวหาทำหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง นอกจากนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๕ กำหนดวิธีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้ถึง ๓ วิธี โดยผู้ถูกกล่าวหาสามารถจัดส่งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยตนเอง มอบหมายให้บุคคลอื่นจัดส่งแทน หรือจัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับและยื่นบัญชีด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งในข้อนี้นางสาวชนาภาเบิกความว่าได้มีการจัดทำแผนภาพประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวให้ทราบโดยทั่วกันแล้ว นอกจากนี้หากผู้มีหน้าที่ยื่นมีเหตุขัดข้องไม่สามารถยื่นได้ทันภายในกำหนดระยะเวลา ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินก็สามารถขอขยายระยะเวลาได้ แม้ว่าผู้ถูกกล่าวหาอาจมีอาการเจ็บป่วยอยู่บ้างในขณะที่ตนมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน แต่เมื่อผู้ถูกกล่าวหา ยังคงมีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์สามารถลงลายมือชื่อในรายงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผุดได้ ผู้ถูกกล่าวหาก็ไม่อาจปฏิเสธหน้าที่ความรับผิดชอบในฐานะรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ถูกกล่าวหาอาจมอบหมายให้ผู้ใดเข้าติดต่อผู้ร้องเพื่อแจ้งเหตุขัดข้อง ขอขยายระยะเวลาดำเนินการยื่นหรือยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแทนตนเองได้ แต่ก็ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาขวนขวายดำเนินการดังกล่าว พฤติการณ์เช่นนี้บ่งชี้ให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ใส่ใจต่อหน้าที่อันสำคัญที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายโดยเคร่งครัด เพื่อให้เกิดการตรวจสอบการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง เพื่อป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริตและตรวจสอบถึงความสุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ พยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง พยานหลักฐานจึงรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดกรณีเข้ารับตำแหน่ง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น มีผลให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด นับแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ อันเป็นวันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ และถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคท้าย และการกระทำของผู้ถูกกล่าวหายังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายณัฐชัย ปราบกี้ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดนับแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ อันเป็นวันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไปตามมาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคท้าย กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ ลงโทษจำคุก ๒ เดือน.

นายกิกก้อง สมเกียรติเจริญ